

3

4

δοῖται δὲ τοῖσι· *ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν* τοῖς περὶ ταῦτ'
παρουμένοις λόγων δι' ἧν, *καὶ οὐκ ἔστιν*
τῆς ἀληθείας· *καὶ οὐκ ἔστιν* δὲ περὶ τῆς ἀληθείας
καὶ οὐκ ἔστιν τοῖς ἀντι-
στοιχείαις· ἢ τοῖς ἀμφὶ βδελύσσοντας· *καὶ οὐκ ἔστιν* περὶ
τῆς ἀληθείας, πρὸς τοῖς εὐγνωμοσύναις· καὶ
μετ' αὐτοῖς δι' ἡμετέρας τὴν ἀληθείαν· ὡς ἔρε^{ει}
χρὴ τοῖς περὶ τούτων ὅτι τὰ ζῆνι θέλοντας· τὴν
ἐκαστοτε προκειμένην χρεῖαν σκοπεῖν· *καὶ οὐκ ἔστιν*
τοῖς λόγοις μετρεῖν, τὴν περὶ τούτων ταχίζει
μεθαρμολογίαν πρὸς τὸ δέον· καὶ μετ' αὐτοῖς τὴν
αὐτὴν πᾶν τοῖς φυλάττειν δόχον ἀμελεῖν τοῖς
προσκόποντας, καὶ τῆς ἀπὸ βδελύσσοντας ἐκαστο
χόρας· *καὶ οὐκ ἔστιν* μετ' αὐτοῖς πρὸς ἀποδείξιν καὶ τὴν
φύσιν καὶ ἀκολούθως πᾶν τοῖς προσκοποῦσιν
(α) περὶ αὐτῆς λόγους τῶν ἀπὸ αὐτῆς· *καὶ οὐκ ἔστιν* πρὸς
τὴν χρεῖαν δέξιν ἀντιγραμμένως οἱ ἀπὸ αὐτῆς
τῶν περὶ αὐτῆς· *καὶ οὐκ ἔστιν* μετ' αὐτοῖς πρὸς ἀποδείξιν
προσκόποντας κατὰ ἀλλήλων τὴν πᾶν ἀσφάλειαν,
μὴ προεξελεῖν τὰ τῆς ἀφ' ἧς ὕλης, καὶ τοῖς κατ'
βδελύσσοντας ἡμετέρας ἀπὸ αὐτῆς λυμαινόμενα,
οὐτὶ ἰατρὸς ἐρεῖν αὐτὴ τῶν ἡμετέρας φάρμακων
τῶνδε μετ' αὐτοῖς θεραπείας σώματι, μὴ τὴν μερὸς
κακίαν προκαθάραι, ἢ τὴν ἐπὶ ῥέοντος ἀπὸ αὐτῆς
καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι τὴν ἀληθείαν θέλοντας διδάσκειν, περὶ
τῆς ἀληθείας λέγων, πῶς αὐτὴν δύναιται τὴν ἀ-
δοξίας πρὸς ὑποκινουμένης τὴν πᾶν ἀκινουμένων
διαφοίαν, καὶ τοῖς λόγοις ἀπὸ τῆς ἀληθείας· *καὶ οὐκ ἔστιν*
καὶ οὐκ ἔστιν μετ' αὐτοῖς πρὸς ἀποδείξιν καὶ τὴν
στασόμεν ἐφ' ὅτι τοῖς ἀπὸ τῆς ἀληθείας λόγοις.

τῶν περὶ τῆς ἀληθείας . . . ποίησαι καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ὁδῶν
 λόγον οὐκ ἀχρεῖον φαίνεται σκοποῦσι τοῦτο . . .
 ὅθεν τούτοις εὐρίσκομεν τοῖς μὲν, ἀπίστους τὰς
 πρὸς τὴν . . . γὰρ δὲ ἀμφὶ βδελύσσοντας, καὶ τῶν γε
 τὰς πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὁδῶν ἀμελῶν τῶν ἑστιῶν . . .
 τῶν ἀμφὶ βδελύσσοντες ἀπορροῦντας . . . ὁ δὲ πρὸς τὸ
 ἀπορροῦντας, ὅτι τὰ ταῦτα παρὰ τοῖς ὁδοῦν τῶν
 ὁδοῦν ἔχοντες ἐν τῶν πρὸς τὴν ἀπίστους ἀφορμῇ . . .
 οὐδὲ τίς αὖ ἐρίσκομεν εἰπεῖν ἐν λόγῳ, διὸν ἀπί-
 στους ἢ διαποροῦσι . . .
 . . . μὴ προχέρας καὶ κατὰ τὴν
 δόξαν ἀκριτοῦ ἀπὸ μέρους τῶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν
 αἰτίας ἰσχυρᾶς, καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀληθείαν ἀσφαλείας . . .
 τὸν εἰκότα σὺν λόγῳ, ὅτι τὸ αὐτὸ
 τὸ πρὸς τὴν περὶ τῶν ἀπίστους ἀπίστους εἰρανοῦν . . .
 τὸ δὲ τῶν τοῖς οὐκ οὐκ ἀπίστους ἀπίστους, ὅθεν
 ἔργον οὐκ ἔστιν αἰρεῖν οὐκ ἐρίσει περὶ τὴν ἀληθείαν
 χρῶμεν . . . κοινὴν καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀρετῆς
 οὕτως ἀπίστους ἢ διαποροῦντας, μὴ πρὸς τὸ
 δοκοῦν ἀκριτοῦ καὶ τοῖς ἀνοχάστοις κεχαρί-
 μεν τὴν περὶ ταύτης ἐκφέρειν γνῶμην . . . ἀλλὰ
 μηδὲ μὴ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως
 ἔστιν, ἢ τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀντιθέτων αἰ-
 τῶν, εἰς τὴν τοῦδε τοῦ δόγματος ἀποβλέπειν
 ἀποδείξεις, καὶ διὰ ταύτης δεικνύειν τὴν ἀν-
 τίστασιν οὐδὲ μὴ ἔχουσαν ὁπίσθον . . .
 . . . ἔστιν οὐκ οὐκ ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου ἀντιθέτου
 ὅτι τῶν, ἢ ἀβούλητον τὸν κρῶν τῶν
 οὐκ οὐκ ἢ καὶ πρὸς τὴν ἀντιθέτου ἀντιθέτου

Εὐφρασίαν καὶ οἰσθαλίην πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐρανίαν·
καὶ τοῦτο μὴ δύνωται, παυσάτωσαν τῆς ἀθίας,
ταύτης ἀπίστίας, καὶ τοῦ βλασφημῆναι ἀμνηστίας· ὅτι γὰρ
οὔτε τὸ ἀδύνατον λέγουσιν ἀληθεύουσιν, οὔτε τὸ ἀβούλητον
ἐκ τῶν γεννησόμενων ἐκίσταται φανερόν· *Βαδύνω*
ἐν τῇ γένεσιν κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοιοῦτον· ἡ ἐκ
τοῦ μὴ γεννησόμενον γεννησόμενον, ἢ ἐκ τοῦ δύνανται ἀρ-
κούντων μὴ εἶναι πρὸς τὸ ποιῆσαι καλῶς τὸ ἀγνοούμενον·
○ γὰρ ἀνοῶν τί τῶν γεννησόμενων, οὐκ ἔστι οὐτε σχι-
σθῆναι οὔτε ποιῆσαι τὸ πᾶν ἀπὸ δυνάμειν ὅπερ ἀνοεῖ·
○ τὴν γένεσιν καλῶς τὸ ποιησόμενον, καὶ πῶς γενέ-
ται καὶ πῶς, δύνανται δὲ ἢ μὴ δύνανται εἶναι πρὸς τὸ
ποιῆσαι τὸ γεννησόμενον, ἢ μὴ ἀρκούντων εἶναι,
ἔκδοξεν χειρὶ σκεπτικῇ ἀρχὴν εἰσοφροῦν, καὶ τὴν
ἰδίαν ἀποτίκεται τὸ δύνανται· *Ἐκδοξεν δὲ*
ἐκδοξεν πῶς, ἔκδοξεν ἐπὶ τῇ σκεπτικῇ ἀρχῇ· ἀλλ'
οὔτε ἀνοεῖν τὸν βῆλ' ἀδύνατον τῶν ἀγνοουμένων σῶ-
μάτων τὴν φύσιν· κατὰ μέρος ὅλον καὶ μέρος, οὔτε μὴ
ὅπου χωρὶς τῶν γεννησόμενων ἐκαστῶν, καὶ τοιοῦτον τοῦτοι-
χείου μέρος δὲ δεκτικὸν τοῦ γενέσθαι καὶ χωρὶς πρὸς τὸ
συνεῖναι, καὶ πᾶν πᾶν ἀνθρώποις, διακρίτορ εἶναι
Δακνὶ τὸ πᾶν τὴν πᾶν πρὸς φύσιν ἐκαστῶν· ὅτι γὰρ
οὐκ ἐκδοεῖ τὸ πρὸ τῆς οἰκίας ἐκαστῶν συστάσεως, ἔπει-
τῶν γεννησόμενων στοιχείων καὶ φύσιν ὅλων τὰ τῶν ἀνθρώπων
σώματα, ἔπειτα μέρη τούτων ὅλων ἐκαστῶν τὸ δὲ ζῆν
λήψασθαι πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου σώματος συ-
στάσιν, ἀδελφὸς οὐδὲ μετὰ τὸ διαλύθηναι τὸ
πᾶν ἀνοεῖται τοῦ κενώρην ἐκαστῶν, αὐτὸ
εἰληφέναι πρὸς τὴν ἐκαστῶν συμπλήρωσιν, ὅσον μὴ
ἀνοεῖται τὴν γὰρ κρατοῦσιν πᾶν μὲν τῶν πραγμάτων

τάξιν, καὶ τὴν ἐφ' ἑτέρας κρίσιν, μείζον τὰ τὰ
μὴ γινόμενα προεργάσκειν· ὅσα μὲν ἐπὶ τὴν ἀξί-
αυ του θύ, καὶ τὴν τούτου σοφίαν, ἀμφοτέρω κατὰ φύ-
καὶ ῥαδὶ ὁρῶσιν· τὴν δὲ μὴ γινόμενα προεργάσκειν·
Ὁ δὲ αὐτὸς θέρων γινώσκειν· καὶ μὴ καὶ τὴν δυνάμει
ὥς ἐν ῥαδὶ ὁρῶσιν· καὶ τὴν τούτου μὴ γινόμενα προεργάσκειν
Δεικνύσιν ἡ τούτων ἀντὶ τῶν ἐργασίῃ· καὶ τὴν μὴ γινόμενα
κατὰ τὴν πρώτην οὐσίαν ἐποίησε τὰ τῶν ἀφ' αὐτῶν
σώματα καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς· καὶ διαχλύθην τὰ
καθ' ὅν αὐτὴν χη πρόπον ἀφασήσιν μετὰ τῆς ἰότητος Δ-
μοκρίτου· ἐπίσης γὰρ αὐτῶ καὶ τούτο δυνάσται, καὶ
ὡς ὁ γὰρ βλάστος οὐδὲν καὶ ὁ ζῶν οὐδὲν ἐπὶ τῶν αὐτῶν
τὰς πρώτας ἀρχὰς, καὶ ἐκ τούτων οὐδὲν ἐπὶ τῶν αὐτῶν
σώματα τὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκαστέρων μάλιστα
καὶ ἐκαστὴν δυνάμει, καὶ τὴν τούτου τῆς μερομίσθου
ἀμορφῆς οὐδὲν ἀμορφῆσαι, καὶ τὴν ἀντίθετον καὶ αὐ-
τῶν κόσμῳ πολλοὺς καὶ διαφόρους εἰδὲς κοσμοῦ
ἐν τῇ μέρει τῶν ἐκ τούτων ἐκαστῶν γὰρ, καὶ τὸ αὐτὸ
μακρὸν καὶ ἀπὸ τῶν ἐκαστῶν πολλὰ δὲ εἶδη, καὶ τὸ ἀδύνα-
τον τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ μὴ γινόμενα τῶν ἀνθρώπων
τῆς αὐτῆς ἐστὶ καὶ τὸ διαχλύθην ἐκαστῶν, καὶ τὸ
καὶ μερὸς ἀφασήσιν, καὶ τὸ τεθνηκὸς ζωοποιῆσαι
πάλιν, καὶ τὸ φθαρτὸν μεταλλάξιν ἐκ φθαρσί-
του αὐτοῦ ἀντὶ καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμει καὶ σο-
φίας, καὶ τὸ διαπερυσμένον πλῆθος ζώων πάλιν
τοῦ αὐτοῦ, ὅπως τῶν ἐκαστῶν σώμασιν ἐκαστῶν
χειρίσθαι, καὶ τὸν ἐκ τούτων ἀγείρειν κέντρον, διακρίν-
μεν ἐκαστῶν, ἐκαστῶν δὲ πάλιν τοῖς ἐκαστοῖς μερίσι
Σμορίοις, καὶ ἐκαστῶν ἐκαστῶν χωρὶς ζῶον,
καὶ ἐκαστῶν καὶ ἐκαστῶν ἐκαστῶν, καὶ αὐτοῖς

τὰ αὐτὰ

ἐκείνοις συνδιαλύθῃν αὐτὰς πρῶτας ἀρχὰς
ἐρεχθὲν κατὰ τὴν φύσιν εἰς πάντα ἀνθρώπων.
Ὅθεν καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἐξέλιξης, καὶ τῶν
ἐκείνων σοφίαν θαυμάζομεν· ἡ γὰρ οὐκ οἶδ'
ὅπως ἡγεσθὲν τὰς πρῶτας πολλῶν φερόμεν
διαφορὰς. ὅτι καὶ οἱ πολλοὶ
σώματα τῶν ἐρμηνεύσεως ἢ ποτὶ τοὺς δὲ βαρύνει
ἰχθύσι γένεσθαι τροφὴν· πολλὰ δὲ τῶν ἐν πολέμοις
θνησκόντων, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ τραχύτεραν
αἰτίαν πρᾶγμα τὸν περισσὸν τῶν φησὶ ἀμοιβῶν
τοῖς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν ζωῆς προσκείμεθα βορᾶν.
τῶν δὲ αὐτῶν ἀνθρώπων ἐξέλιξιν ἐρμηνεύσεως καὶ
τῶν ταῦτα συμπεριλαμβανόμενων καὶ μορίων.
Εἰς πολὺ πλεονέκτημα ζωῶν διαβρῦσθαι μένων, καὶ
διὰ τῆς τροφῆς τοῖς τῶν τροφόμενων σώμασιν
ἐρμηνεύσεως, πρῶτον μὲν τὴν δὲ αὐτῶν τούτων
φασὶν ἀδύνατον. ὅτι ταῦτα τὸ δεύτερον ἀπο-
ρώτερον. ὅτι τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων
ἐκ βοσκῆς γίνονται ζωῶν, ὅποσα πρὸς τροφὴν ἔχουσιν
αὐτῶν τῶν δὲ αὐτῶν τούτων γὰρ ἰούτων· καὶ
τοῖς τῶν μετεκτείνεσθαι σώμασιν ἐρμηνεύσεως,
ἀρκούντων ἅπαντα τὰ μέρη τῶν ἀνθρώπων.
ὅποσα τροφὴ γίνονται τοῖς μετεκτείνεσθαι ζωῆς, πρὸς
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μεταχωρεῖν σώματα, τῶν
μετὰ τὴν τούτων τροφὴν ζωῶν, τὴν δὲ ζωῆς
ἐρμηνεύσεως τροφὴν διαπορευόμενοι εἰς ἐκείνους
τοὺς ἀνθρώπους, ὡς γίνεται τροφὴ.
ὅτι τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἐρμηνεύσεως καὶ μὲν
ὅτι τοὺς μετεκτείνεσθαι περὶ φασὶν· καὶ τοῖς κατ'
ὅτι βουλήν ἔχουσιν τῶν τῶν ἐρμηνεύσεως.

[illegible]

ἐμὸν μεράτε καὶ διαχωροῦμεν, καὶ τὸ πορὶ ἐξ ὧ
διαφοροῦμεν, ὥς μὴ δὲ κατὰ βραχὺ τὴν πρώτην
καὶ κατὰ φύσιν ἔστω μείρα πέφυκ. ἢ ποιετὴν
εἰς τὸ τρέφομεν οὐκ ἔστιν· ὡς πειροῖσιν οὐδε
πᾶν τὸ πέφυκε καὶ τὴν πρώτην δὲ ζῆλον μεταφο
τοῖς τρέφομενοις μορίοις προσπλάζει πᾶν τὸς,
τὴν ὥρην κατὰ τὴν γὰρ ἐξ ὧς τῆς βρεπτικῆς δυνάμεως
διὰ τὸ κρῖναι μέντοι. *ἔστι δὲ κατὰ τὴν ἀντιλήμειαν*
βολὴν καὶ τὴν ἐν ἡπατὶ γίρομένην πέφυκε διακρίνο
μένων, καὶ πρὸς ἑτερόν τι μεταχωροῦσιν, ὅτι καὶ
τοῦ τρέφειν ἐκβέβηκε δυνάμις. *ἔστι δὲ ἐκ τῆς*
ἐν ἡπατὶ γίρομένης μεταβολῆς οὐ πάσης ἐστὶ τροφ
ἄνθρωποις χωρούσης. ἀλλ' ἡ δὲ πέφυκε πρὶ τῷ
κατὰ διακρίνομένης, τῆς τε κατὰ χειρὸς φθείσης
τροφῆς ἐν αὐτοῖς, ἔσθ' ὅτε τοῖς τρέφομενοις με
ρεσὶ καὶ μορίοις πρὸς ἑτερόν τι μεταβαλλούσης
κατὰ τὴν ἐπὶ κράτει δὲ τοῦ πλεονάζοντος ἢ περὶ τ
πένουτος. καὶ φθίρειν πῶς ἢ πρὸς ἑαυτὸ τρέπειν
ὅτι καὶ ἄσθεν ἐξ ὧς τὸς. *πολλὰ δὲ οὐκ ἔστι*
ἐν πάσῃ τοῖς ζώοις τῆς φύσεως διαφοράς, καὶ
αὐτῆς τε κατὰ φύσιν τροφῆς ἐκαστὸν ἰσχυρὸν.
ἔστι δὲ τρέφειν σώματι οἷον ἐξ ἀλλὰ τὸ μέντοι.
τρεφὴ δὲ κατὰ τὴν ἐκαστοῦ ζώου τροφὴν γενομένην
καθάρσιος καὶ διακρίσεως, δεῖ πᾶν τὸς φθίρειν
μὲν καὶ διαχωρεῖν ἢ πέφυκεν. ἢ πρὸς ἑτερόν τι
ἄλλου πᾶν. ὅπου δὲ ἄλλο τρεφόν ἐστὶν τοῦ ζώου
τροφὴν ὡς οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον. *ἔστι δὲ*
καὶ κατὰ φύσιν εἶρα τὴν τοῦ τρέφοντος σωματικῆς
δυνάμεως, ταῖς τοῦ τρέφοντος ζώου δυνάμεσιν. καὶ
ταῖς ἐκ τῆς φύσεως δυνάμεσιν πέφυκε καὶ τρεφόν, ἢ καθάρσει

ἀκριβῶς τοῖς φύσιν καὶ καθαροῖς, ἐλὶ κρῖν εἰς τὴν
 γένεσιν προσελθὼν ἐν οὐσίᾳ· ἢ ὅτι καὶ μόνη βλά-
 λη θένωρ δ' ἔτις τοῖς πράγμασι νόμοις τρεφῆται.
 ὡς ἀποβάλλουσιν πᾶσι ὅτις ἀλλότριον κ' ἐλαβεῖν,
 εἰς τὴν τοῦ τρεφόμενου ζωὴν οὐκ εἰσέρχεται· καὶ τὸν τοῦ
 ἐκείνου νόμον ἐπιστάχθεται πρὸς τὴν τῆς γαστρὸς ἀπο-
 τέρωσιν καὶ τὴν τῆς ὀρέξεως θεραπείαν. ἄλλὰ τὰ
 μερὲς τῆς ἐλὶ κρῖν εἰς τὴν οὐκ ἔτις ἀμφισβητήσιον
 εἶναι τὴν τρεφόμενον σῶματι, συμπεριλαμβανόμενον
 ἐν τῇ πρᾶξι τῆς πᾶσι τοῖς τούτου μερίσι καὶ μορί-
 σιν· ἐπεὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῶν φύσιν φθει-
 ρεθῶν μερὲς ταχέως ἢ ἔρρωμεν εἰς τὴν οὐκ ἐκ τῆς φύ-
 σεως· φθείρεται δὲ σὺν ἐνδρείᾳ τὴν κρατὸς φείσθαι, ἢ π-
 μοχθῆρος ἐν τρεφόμενῳ χυμοῖς καὶ φαρμακώδους
 ποιότητος, ὡς καὶ οἱ κύνες ἢ φίλον τὴν τρεφο-
 μένον σῶματι φέρουσιν· τούτου τε κρῖνος με-
 γίστον τὸ πολλοῖς τῶν τρεφόμενων ζωῶν ἐκ τούτων ἐπ-
 κοχουθεῖν ὁ λόγος, ἢ κινδύνου ἢ θάνατον, ἢ ἄπο-
 φθορὰς ὀρέξεως τῆς τροφῆς καὶ μεμῆγμενον,
 σὺν ἐφελκυστικῇ φαρμακώδους καὶ πρὸς φύσιν·
 ὅτι καὶ πᾶσι τὸς φαρμακῶδους ὅτι ἐν τῇ τρεφόμε-
 νῷ σῶματι· εἰς τὴν τρεφόμενον τὰ τρεφόμενα τοῖς
 οἰκείοις καὶ κατὰ φύσιν, φθείρεται δὲ τοῖς ἐξ ἄλλου
 ἐπὶ τὴν τῆς διαφορᾶς τῶν τῆς φύσεως διαφερόν-
 τῶν ἢ κατὰ φύσιν σὺν δὲ κρῖν τῆς τροφῆς· καὶ
 ταύτης γαυτῆς οὐτε πᾶσι ὅτις ἐν τῇ προσερίκνεται
 τῇ ζωῇ, οὐτε τὸ τυχόν ἐκ τούτου τὴν πρὸς τὸ τρεφο-
 μένον σῶμα δέχεται σύγκρασιν, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ
 διαπάσης πέψεως καὶ καθαροῦ μερόν, καὶ μεταβε-
 βληκὸς ἐλὶ κρῖν εἰς τὴν τοῦ πνεύματος
 ἐξωσιν.

ἵ λον
Στοις τρεφομένοις μερίσιν ενδρυσον, ἡ δὲ
αἰσούσιν τῶν πρὸ αὐτῶν φύσιν εἰσβάλλει τὰς τούτοις.
οἷς οὐκ ἐστὶ τροφή προσφύει καὶ κατὰ ἄλλοις.
ἀλλ' οἱ κατὰ τὴν τῆς κοιλίας διαχωρεῖν πρὶν
ἐξέρχεται τὴν ἡσυχίαν χυμὸν ὡμὸν καὶ διεφθρ-
μῆτον, ἢ οὐδ' ἐπὶ πρῶτον, τίς τε πάθος.
ἢ ῥέουσι. Δυσίατον διαφθείρουσιν καὶ τὴν φύ-
σιν τροφὴν, ἢ καὶ αὐτὴν τῆς τῆς φύσεως
Διομένης οὐδὲν. ἀλλ' ἡδὲ ἀπὸ τῆς ποτὲ φαρ-
μακίαις τίσις, ἢ οἱ τίσις βελτίοσις, ἢ τῶν
φύσιν καὶ δυνάμεσιν ἰκκῆθεν. μετὰ τοῦτο λήγει
ὁ ζερεῖν τῆς βλάβης, ὡς μὲν δὲν φέρονται καὶ
φύσιν ἐκκρίνουν, διὰ τὸ πρὸς τὴν φύσιν αὐτῶν
κρατορ. **Ο**ὕτως δὲ οὐ χωρὶς τίς τῆς ἐκ-
τῶν τῶν εἰσίουσιν τροφὴν, προστείνεται δὲ
τοῦτο σὺν κτίσει, καὶ πρὸς τὴν πρὸ αὐτῶν φύσιν
διακρίνεται καὶ μεταλλάττει, εἰς ἐν τῶν ὅ-
ρων αἰσούτων, ἢ ἐκ τῶν αἰσούτων, ἢ θερμαίνουσιν,
ἢ ψυχρῶν, **Σ**αύτως ἐκ τῶν οὐ χωρὶς
αὐτοῖς ἐκκρίνεται τὴν πρῶτον, **Τ**ῶν μετὰ τὴν
μεταβολὴν αὐτῶν ἐκ τῶν οὐκ ἰσῶν μετὰ τὴν
οὐκ ἰσῶν αὐτῶν, οὐδὲν δὲ τῶν ἐκ μετὰ τὴν
οὐκ ἰσῶν. οὐδὲ τῆς μετὰ τὴν ἐκκρίνεται αὐτῶν
ἐκκρίνεται. **Σ**αύτως οὐδὲ πρὸς αἰσούτων πρῶτον
στοις τρεφομένοις τοῦ σώματος μερίσιν, ἢ οὐκ ἰσῶν
μετὰ τὴν αὐτῶν αἰσούτων, οὐδὲν οὐκ ἰσῶν
ἐκκρίνεται. **Σ**αύτως οὐδὲ πρὸς αἰσούτων πρῶτον
ποτὲ τὰ τρεφομένων σώματα δὲ ἐκκρίνεται καὶ
ἐκκρίνεται, οὐκ ἰσῶν μετὰ τὴν αὐτῶν τρεφομένων

σφδραῖα καὶ φθορὰ, τῆς ἐξωγῆς τρέφει τοῦ χρεῖ-
αυ
ματι ~~ἐπιβαλὶ~~ μέχρι οὐδὲν φθαίει τὴν ἐκ τῆς
τοιαύτης τρεφῆς μεταβολὴν, ὥς τοι ποτὶς,
οὐδὲν δὲ δυνάμει τῆς ἐξωγῆς τρέφει μετὰ βλη-
θῆσθαι ἐκ τῆς τοιαύτης τρεφῆς οὐδὲν προπελά-
σασθαι ἐτέρου τῆς δυνάμει τοῦ σώματι, ~~τῆς~~ ὥς
μέρος εἰς τὴν ἐκείνου τελευτῆς συμπερινοῦν. τῶς.
μή πάλιν τὴν προσλαμβανόμεν οὐδὲν οὐδὲν
τοτε φυλάττειν ἢ προσίμειν. μήτε τὴν ἐν-
θῆσθαι ταύτην μόριμον εἶναι καὶ πᾶσι μέρειν ἢ προ-
σεπίθαι. ~~πολλὰ~~ καὶ τὴν ἐπιθάλασσαν δε-
χασθαι μεταβολὴν. ποτὲ μὲν, πόροις καὶ φρο-
ντίσι διαφορομένην, ἄλλοτε δὲ, ῥύταις καὶ
μαίταις ἢ ῥόσοις σιωπῆ καὶ μένειν. καὶ ταῖς δὲ
καύσιν ἐπεὶ φύξιν ὥς τοῖς μέραις δι-
κράσιαις μὴ συμπερινοῦν μετὰ βληθῆσθαι οὐδὲν καὶ
ταῖς μελὴν τῶν δυνάμεων ἐν τῶν μέρειν ἀπερίσῃ τὴν
τρεφῆν δὲ χροῖαν. ~~οἱ οὖν~~ ποτὲ μὲν
ἐπὶ τῆς οὐδὲν πᾶσι μετὰ βληθῆσθαι, πολὺ γὰρ τὴν μετὰ
ἐξωγῆς δὲ ταῦτα πάχυνσθαι, τῶν δὲ δυνάμει
πρεφόμεν οὐδὲν, ῥύταις μὲν εἰς οὐκ οὐκ προ-
οὐδὲν καὶ τῶν μετὰ βληθῆσθαι ὥς προσίμειν φέρειν.
ἐπὶ τῶν μετὰ βληθῆσθαι οὐδὲν οὐδὲν τὴν τρεφῆν
Σμεινομένην, ἢ μὴ αὐτῶν ἐμπροσθεν ῥηθῆσθαι
αἰτίων. ἢ πρὸς οὐκ, ~~οἱ οὖν~~ οὐδὲν πᾶσι μέρειν
τοῖς μέρειν, δὲ σιωπῆ δὲ ἢ σιωπῆ καὶ βλάπτειν τε-
φῆς τὴν ἐπὶ τῆς φύξιν ὥς καὶ μένειν καὶ
τοῖς προσπεφυκῆσθαι, οἱ τὴν κατὰ φύσιν
σιωπῆς τῆς ζωῆς καὶ τοῖς ἐν τῇ ζωῇ πόρῳ
ἄλλοτε γὰρ καὶ ὁ δὲ κρίνομεν τῶν σφδραῖων
ὥς καὶ τῶν μεν.

8 τε καὶ τῶν συγχωρησίων παρὰ δὲ χερσὶ τῶν ἰστικῶν^{ροίς}
γεγυμνασμένων, ὁ δὲ θεὸς δὲ κρύπτει δὴ αὐτοὺς ὅ
πρὸς αὐτῶν λεγόμενον. τὸ δὲ σύμφρα θείη ποτὶ τὰ
τῶν ἀνθρώπων σώματα τοῖς τῆς αὐτῆς οὐσί φύσεως,
καὶ δὲ τῶν αἰσθησίων ποτὶ καὶ τῶν σιτηνῶν αἰσθησίων. δὲ
ἐπεὶ τὸν μετὰ χρόνους τοῖς αὐτοῦ σώματος, καὶ δὲ
αὐτὸ θείη τῶν δεικνύσας ἡ μαρτυρίας ὁμοειδοῦς τῶν μετὰ
θῶν σώματος, εἴτε μὴ ληλῆσιν ἡμᾶς ἀνθρώποι
δεῖς τῶν οὐρανίων. ἡ μὲν τὴν ἐχούσας φύσιν ὅτι
ἀνθρώπων καὶ θηρίων, οἷον πρᾶττεν ἡ φύσις οἱ
τολμώτεροι τῶν ποιητῶν. καὶ τῶν ἰστικῶν
ποτὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τροφήν ἀποκλήρ
θεύτων σωματίων, μόνη δὲ τὴν εἰς τὴν τροφήν ἐπὶ
τῶν φύσεως μεμορσμένων ὅπου γε μὴ δάχον
τῶν ζώων τοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶδος ἔστροφὴν ἄσπε
κλήρωσιν ὁποιήσας, καὶ ἐν δάχον τῶν τῶν περὶ
τῶν τροφῶν γίνονται κατὰ φύσιν. εἰ μὲν οὖν
καὶ οἱ δεικνύσας ὁδῶν, ἀνθρώπων ἀνθρώποις
εἰς βρώσιν ἀποκλήρωθῃσας, οὐδὲν κωλύσει τὰς
ἀλλήλοφάγίας εἶναι κατὰ φύσιν, ὡς περὶ ἄλλο τι
τῶν τῆς φύσεως συγκαταχρησμένων, καὶ τοῖς γε τὰ ταῦτα
λέγειν τολμώτερας τοῖς τῶν φιλητάτων, ἐν τῶν φύσιν
σώμασιν ἐς οἰκιστέροις, ἡ καὶ τοῖς εὐνοῦ ἑτάτοις
φίσι τοῦτοις αὐτοῖς ἐστὶ δὲ. εἰ δὲ τοῦτοις μὲν
οὐδὲν πᾶν αἰεὶ, ὅτι ὁδῶν ἀνθρώπων ἀν
θρώποις μετὰ χερσὶν ἐστὶ καὶ πᾶν αἰετὸν,
ἐπὶ πάντων ἐκ θεοῦ καὶ παρὰ φύσιν βρώσας ὡς
ἡ πράξις ἐστὶν ἐστὶν. ὁ δὲ παρὰ φύσιν ἡ δὲ
ποτὶ χωρὶς ἐστὶν ἐστὶν τροφήν τοῖς ταῦτης δεομένοις
μέρσι καὶ χωρίοις. ὁ δὲ μὴ χωρὶς ἐστὶν τροφήν

καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τοῖς, ἀλλ' οὐδὲν τρέφειν πέφυκ, ^{εφ}
 οὐδ' ἔτι τῶν ἀνθρώπων σώματα συγκαταβίη τὸ πᾶν
 τοῖς ὁμοίοις σώμασιν οἷς ἐστὶν ἡ τροφήν παρὰ
 φύσιν, ἀλλ' ὑπολλάνης διὰ τῆς τούτων ἰκταρὸς
 κατὰ τὴν ἀπὸ κροτάτηρ συμφορὰν. ἀποχρωσθέντα
 δὲ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως καὶ σκιδρᾶμεναι πρὸς
 ἐκείνὰ πάλιν ἐξωρτὴν πρὸς τὴν ἰσχυροτάτην, ἐ-
 ροῦται μὲν τοῖς ἐφ' ὅσον δὲ ἑκάστον τύχῃ χρόνῳ
 ἐκείθεν δὲ διακρίθην τὰ πάλιν, σοφίᾳ καὶ δυνάμει
 τοῦ πασὶν ζώου φύσιν οὖν ταῖς οἰκίαις δυνάμεσι
 ἐκείνῳ γὰρ τὸς ἐρῶνται πρὸς φύσιν ἑκάστον ἐκά-
 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ κατασπῆ. καὶ ἐν τῷ θηρίῳ ἡ τῶν
 βασιλῶν τῶν ζώων κατασπῆται. καὶ ἐν τῷ
 πᾶσι σώματος ἐκαστὴν πρὸς δυνάμει τῶν δυνά-
 μεων, ἐρῶνται δὲ πάλιν ἀλλήλοις τὴν αὐτὴν
 ἰσχυροτάτην, πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ σώματος δυνάμει
 τε καὶ οὐσίᾳ, καὶ τὴν τοῦ ἐκρωθέντος, ἢ καὶ
 τῶν τῆς δυνάμει τῶν δυνάμεων καὶ ζώων. ^{ορ}
 αὐτὰ δὲ μερῶν αὐτῆς τῆς οὐρανίας καὶ οὐκ ἐν καὶ
 ὁμολογοῦμεν κρῖναι τὴν ἐπὶ κρῖσιν, τοῖς ἐπὶ
 μεν ἡ θηρίοις, πολλοὶ δὲ οὐ τῶν τῶν εἰς τὴν προ-
 κειμένην ἐξέτασιν χρησιμότερον, πρὸς τοῦ μα-
 λήναι τοῖς καταφύγοις ἐπὶ τῶν τῶν δυνάμεων
 ἐρῶν καὶ τὰς τούτων δυνάμεις δυνάμεις, ^{ορ}
 οἱ τὰ οὖν τῶν βεβῆται τῶν χρόνων ἢ χρόνῳ τὰ χα-
 σθέντα, ἢ καὶ ἄλλως διαφθαρέντα κεκοιμήται
 ἀδύνατοι οὖν, ἐπὶ τὰ ὁμοίου τοῖς κεκοιμήται
 καὶ τέκτοσι δυνάμει πειρωμένοις, οὐ καὶ τὸν
 θῆ μὴ τῶν βουληθῆναι, μὴ βουληθέντα γεννα-
 θῆν δυνάμει, ἢ καὶ δυνάμει ἀποσπῆσαι οὐκ

καὶ τῶν
καὶ τῶν

Σὺν λογιζομένοις ὅτι διὰ τούτων τοῖς χειρῶν
ἄνδρ' ἔχουσιν ἰσχύς, οἷον ἐξ ὧν ὡς περὶ τῆς
διεσπαστικῆς δυνάμεως, ἡ δὲ ἄλλη δὲ καὶ τῶν
ταύταις χρωμένων τῶν οὐσίᾳς, καὶ τὰ τεχνικὰ
τοῖς φύσιν τοῖς, . . . περὶ μὲν τοῦτο αὐτῶν
ἀρετὴν τιμῆτον, κλῆθ' οὖν ὡς δὲ ληθῶς,
τοῖς δὲ πάλαισι καὶ ματαίοις ἀντιλέγειν.
ἡ κρῶσις, ἐμφορὸν καὶ πᾶν τὸν δὲ ληθῶς
φατον. Ὁ, φέεισαι τὸ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον
πᾶν ἄνθρωπον. ἡ δὲ δι' αὐτῶν ταύτων ὡς ἐν
δόξῳ, καὶ διὰ πᾶν τῶν μικρῶν πρὸς θεῶν ὅτι
τασμένων δὲ κρῶσις ὁ λόγος δύναντον, ὡς δὲ ληθῶς
ὡς οὐκ ἀδύνατον. Ἀλλὰ μὲν οὖν λαβούλητον.
Ὁ δὲ ἀβούλητον, ἢ ὡς ἀδίκον αὐτῶν ἐστὶν ἀβού-
λητον, ἢ ὡς ἀνάξιον. καὶ περὶ τῆς ἀδίκου
ἢ περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τὸ μαρτυρούμενον, ἢ
περὶ ἄλλον τινα πᾶν αὐτόν, ὡς ὅτι μὲν ὅδε
ἀδίκος τῶν δόξῳ, καὶ τοῖς ἐν τοῖς οὐσίῳ δρι-
μουμένων πρὸς δὲ ληθῶς. Ὁ δὲ πᾶν αἰνονταί φῶς
ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀφασίας αὐτῶν κηθῆσθαι,
οὐδὲν ἐμπόδιον τῶν ταύταις πρὸς τὸ εἶναι, οὐ
βλάβος, οὐ χυβρίς ἢ τῶν ἀνθρώπων ἀφασίς.
μὴ οὐδὲ τῶν αὐλοῦν ἢ φύσις, οὐδὲ τῶν ἀφῆλων.
διὸ δὲ εἶναι μὲν τὴν ἀφασίαν.
ἡ δὲ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἔστιν. Ὁ δὲ ληθῶς
ἡ δὲ τοῦτο διαπαρὸς ὡς καὶ ἀδίκος κρείντα ἔστι,
τῶν ἀνθρώπων σωματικῶν ἀφασίᾳ φέτον. ἡ δὲ
ἡ δὲ τοῦτο μὲν τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν
τοῦτων χρεῖαις ὅντων ἐν δόξῳ, ὡς ὅτι ζῶν ἢ γῆ,
ἡ δὲ ληθῶς τῶν ταύταις, οὐδὲν ἀδίκος ἔστι, πολὺ

μᾶλλον ἀφ' ὧν καὶ ἀνερδὲς ὄντων ἡμερῶν
καὶ μὴ κίττι δεομένων τῆς τούτου χρείας, εὐθε-
ρῶν τὰ δὲ πάσης δουλείας οὐκ ἀδίκη ἢ σφαι-
ρῶν. Διὸ εἰ φωνῆς μετ' ἑκαστὴν ἀνδρὶ ἄνθρωπον
ἀντιμωρὸν ὡς πρὸς αὐτὸ δίκαιον ἔχοντος μετὰ
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι μὴ τῆς αὐτῆς τούτοις μετὰ
ἑκαστὸν ἀναστάσας. **Π**ρὸς οὖν φύσιν οὐκ ἴση, τῶν
οὐδὲ τὸ τέλος ἴσον οὐδ' ἰσότητος ὅτι μετρίῃ. **Π**ρὸς
δὲ τούτων, πρὸς οὐδὲ τοῦ δικαίου μίαν κρίσιν,
οὐδὲ μέμψιν ἀδικίας. **Σ**μῆρ οὐδὲ κείρο φησὶ
δύνατον ὡς πρὸς αὐτὸν θεωρεῖται τις ἀδικία γὰρ
ἀντιμωρὸν ἀνθρώπων. **Ε**ἰ μὲν οὖν οὐκ
ἐν ψυχῇ καὶ σώματι. **Π**ρὸς οὖν ψυχῇ οὐτό
εἰς σώμα δέχεται τὴν ἀδικίαν. **Π**ρὸς τὴν
ψυχὴν ἀδικεῖται φησὶς τις σωφρογῶν, ὅτε
ἴσεται ταύτη σὺν ἐκβολῇ καὶ τὴν πρὸς αὐ-
τὴν. **Ε**ἰ μὲν οὖν σὺν φθαρτῷ καὶ πᾶσι κατοι-
κόντων σώματι μὴ δὲ ἀδίκηται, πολὺ μᾶλλον
ἀφ' ὧν καὶ ἀπὸ θείου ζώου οὐκ ἀδίκη ἢ σφαι-
ρῶν. **Α**λλ' οὐδὲ τὸ σῶμα ἀδικεῖται. **Π**ρὸς οὖν φθαρ-
τῷ σῶματι, οὐδ' ἀφ' ὧν ἀδίκη ἢ σφαι-
ρῶν. **Σ**μῆρ οὐδὲ κείρο φαίνεται δὲ, ὡς ἀνάξιον ἔργον
πῶς εἶναι, τοῦ ἀλλοτρίου ἀρᾶς ἢ σῶμα καὶ σῶμα
ταῦτα. **Ε**ἰ μὲν οὖν οὐκ ἀνάξιον, τοῦτε
τὸ φθαρτὸν ποιῆσαι σῶμα καὶ πᾶσι κατοι-
κόντων (τοῦ κρείττονος οὐκ ἀνάξιον, ὅπερ ἐστὶν
ἀφ' ὧν καὶ ἀπὸ θείου. **Δ**ιὰ τῶν κατὰ
φύσιν πρώτων καὶ τῶν τούτοις ἐπομένων
δεδόκηται τῶν ἐξ ἡμερῶν ἑκάστον, εὐδελ-
ῶς καὶ δύνατον καὶ βούλητον καὶ ἀξίον τοῦ.

δικαίουργήσας τὸς ἔργον. ἡ τῶν διαλυθέντων σω-
μάτων ἀφαιρέσις.
Τούτοις ἀντικείμενον, καὶ τὸ τῶν ἀπίστων
πρόλογον.
πρὸς ἡμᾶς ἀντιπροσέτις. καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλ
σώαφείας.
ἔχοντες τὴν ἐκχωρίσμενον.
Δύνατον λέγειν βουλητὸν, καὶ τὸ τῶν βουλητῶν
τὸν τῶν ἐκχωρίσμενον, κατὰ τὴν τοῦ βουλητῆρος
ἀξίαν. καὶ ὅτι μὲν ἕτερος ὁ περὶ τῆς ἀληθείας λόγος,
ἡ πρὸς δὲ ὁ περὶ τῆς ἀληθείας. Εἰρηται δὲ αὐτῶν
προσλαμβάνων μετρίως, οἷς τε δὲ ἐμὴν χεῖρ ἐκδέρ,
καὶ πότε καὶ πρὸς τῆς εἰς τὸ χρῆσιν. καὶ ὡ-
λύει δὲ ἴσως οὐδὲν, τῆς τε κοινῆς ἀσφαλείας ἐνείη,
καὶ τῆς τῶν εἰρημίων πρὸς τὸ λοιπὸν μετὰ σὺν δόξῃ.
αὐτῶν τούτων καὶ τῶν τούτοις προσκομίζον
πρόχρον ποικίλας τὴν δόξην.
μὲν, ὁ πρῶτος ἐν κατὰ φύσιν. τῶν δὲ τὸ δόξ-
φορεῖν τὸν πρῶτον, ὁ δὲ ποιεῖν τε καὶ προδεδείκται
πρὸς ὅσον ἐμπόδων καὶ πρόσθεν.
περὶ τῆς ἀληθείας λόγος ἀναγκαῖος ὢν πρὸς ἀ-
φάειδον καὶ σωτηρίαν, πρῶτος αὖτε καὶ τῆ φύσιν
καὶ τῆ τάξεως καὶ τῆ χρείας.
τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν παρεχόμενος.
τῆ τάξεως. ὡς ἐν τούτοις καὶ αἵμα τούτοις
ἑσθέρων ὡς γίγεται μετρίως.
Δε. ὡς τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς σωτηρίας τοῖς
γινώσκουσιν γινόμενος πρόξενος.
Ὁ δὲ περὶ τῆς ἀληθείας φύσιν καὶ δυνάμει
κατωδέξιος. ἔλαττον γὰρ τὸ ψεύδος ἐλέγχον

ἄλλου τῆρος τῶν αὐτῶν προ-
 σκευῶν καὶ τῶν τριῶν φροντιστῶν ζῶοντων.
 Δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ποιοῦντες εὐρίσκουσιν,
 ὅτι πᾶς εὐφροσύνη καὶ λογικὴ κρίσις πρὸς τὸ
 ποιῆν τι κέρους. οὐδὲν γὰρ κατὰ πρόθεσιν
 ἐρεῖται ποιεῖν ἄλλῃ. ἀλλ' ἡ τοῦ ἰδίου ἐρεκερ-
 χήσεως, ἢ διὰ χρεῖαν ἄλλου τῆρος ὥστε φρο-
 νίσκειν, ἢ δι' αὐτὸ τὸ γινώμενον ὅλην τὴν φύ-
 σιν καὶ τὴν πρὸς τὴν αὐτοῦ γένεσιν κίρουν.
 Ἐν λέγει δὲ τὸ Διεικόρος τῆρος ἰσχυρὰ
 γίνονται τὰ προκείμενα. ὁ δὲ φρονισ-
 τὴς ποιεῖ μὲν οἷον διὰ τὴν ἐκείνου χρεῖαν,
 ποιεῖ δὲ βουσί καὶ κύνεσιν ἢ τοῖς αἵμασι ζῴων
 ὥστε γινώσκουσιν, τὴν ἐκείνου τούτων ὁρμήν. ὅ-
 σπερ κινεῖται οὐκ ἰδίᾳ ἐρεκερχῆσεως κατὰ τὸ φρο-
 νώμενον. ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦτο,
 κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς διὰ τὴν τούτων ὥστε φρο-
 νίσκειν ἐπιμέλειαν. τὸ δὲ ἰσχυρὰ καὶ τὸ αὐτὸ
 ποιεῖν ἰσχυρὰ ἰδίᾳ, οὐ πᾶσι τῶν αὐτῶν
 προσκευῶν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἰσχυρὰ καὶ διὰ μέγαν
 καὶ ὀλίγον οἷον τοῖς ἑαυτοῦ γινώσκουσιν τι
 τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐγγόνων διαδοχῇ, τὴν ἐκεί-
 νου τὴν πρὸς αὐτοῦ φύσιν, καὶ τὰ τῆς φύσεως
 ἀπὸ θανάτου γινώσκουσιν. ἀλλὰ τὰ αὐτὰ μὲν
 καὶ τὸ αὐτὸ. οὐ μὲν οἷον ὁ δὲ φρονισ-
 τὴς ποιεῖ οἷον ὁ φρονιστὴς. ὁ δὲ φρονιστὴς
 δὲν δὲ σοφίας ἐργον ἔσται. οὐτε διὰ χρεῖαν
 ἰδίαν, πᾶν τὸ ἐκείνου ἰσχυρὰ προσδεῖται. πᾶν δὲ μὲν
 δεόμενον ἢ πρὸς αὐτὸν, οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ.

γερομέρων οὐκ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ εἰς χρεῖαν ἰδίαν .
Ἄλλου δὲ διὰ τὴν αὐτῶν ὑπαὐτοῦ γερομέρων ἰδίαν
ὅσοι κοιτῶν δὲ θνητῶν . **Δ**ὲν γὰρ τῶν λόγων
καὶ κρίσει χρομέρων . οὔτε τῶν μετὰ ζώων οὔτε τῶν
κατωτέρων γέγονεν ἢ γίγνεται πρὸς ἑτέρον
χρεῖαν . ἀλλὰ διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν τῶν γερομένων
ζώων τε καὶ διαμορῆν . . . οὐδὲν γὰρ ὁ λόγος
ἐπὶ τῇ τῇ δὲ χρεῖαν τῆς τῶν ἀνθρώπων γινώσκον
στὴν αἰτίαν . . . τῶν μετὰ ζώων δὲ θνητῶν
οὐκ ἔστιν . καὶ μὴ δὲ μὴ αἰσιν δὲ μὴ αἰσιν πρὸς ἀνθρώπων
οὐκ ἔστιν πρὸς τὸ εἶμα δέοντων . . . τῶν
τῶν δὲ χρομέρων κατὰ φύσιν . καὶ τὰς πρὸς ὁ
πέφυκεν ἑκάστην χρεῖαν ἀνθρώποις διὰ τὸ
πληρωμάτων . ἀλλὰ τῶν ταύτοις χρῆσθαι πε-
φύκότες . . . οὐδὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὁ δὲ χρο-
καὶ ἔτι μορῶν ὑπαὐτοῦ εἰς χρῆσιν τοῖς ἐλάττωσιν ἢ
ἢ τῶν λογικῶν ὑπαὐτοῦ λόγους , οὐκ ἔστιν πρὸς
τὸ ἀρχεῖν ἀρετῇ τῶν δέοντων . **Ὑ**κοῦν ἔτι δὲ φαν-
τίως καὶ μὴ τῇ γέγονεν ἀνθρώπος , οὐδὲν γὰρ
τῶν ὑποθῶν γερομένων μάλιστα κατὰ τὴν τοῦ
ποιήσαντος γινώσκον . **εἰ** ἢ τῇ χρεῖαν ἐρεκεῖν αὐ-
τοῦ ποιήσαντος , ἢ ἄλλου τῆρος τῶν ὑποθῶν
γερομένων ποιημάτων . **δ**ὲν γὰρ κατὰ
μὴν τὸν πρῶτον καὶ κοινότερον λόγον . διὰ
αὐτὸν καὶ τὴν ἐπὶ πάσης τῆς δὲ κτίσεως θείας
ρομένην ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἐποικιστῶν
τῶν ἀνθρώπων . . . καὶ τῶν πρὸς χρεῖαν
τοῖς γερομένοις λόγους . διὰ τὴν αὐτῶν τῶν
γερομένων ζώων καὶ τῶν μικρῶν ὅσα ποικίλων
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἑρπετοῖς

Σπτηρὸς καὶ ρηκτοῖς, καὶ κοῖρον ἐπιπείλ
 πασὶ τοῖς ἀλλοῖς, τὴν τοιαύτην ζωὴν ἀπέριμεθ
 οἱ δὲ αὐτὸν ἐν αὐτοῖς ἄλλοις φεροῦσι τὸν παῖτα,
 οὐκ οἶσιν ἐπὶ φερομένοις, καὶ λογικῆς κρίσεως με
 μοιραμένοις, τὴν γὰρ σὰν δὲ αὐτὴν ἀπὲς χέρσας
 ὁποιήτης· ἴρασι γὰρ σκορπεῖ τὸν ἑαυτὸν ποιήτην
 καὶ τὴν τοῦτου δὴν αἰὶν καὶ σοφίαν, ῥομωτέ οἶον
 τῶν μερῶν καὶ δίκης, τοῖς οἷον δὲ αὐτὴν ἴσοσιν ἀπὸ
 οἱς τὴν προλαβόντων ἐκράτῳ ζωὴν, καὶ περὶ
 φθαρτῆς καὶ κίρως ὁρῶντες σώμασιν. *οὐκ οἶσιν*
ἐν αὐτοῖς χροῖν γέγονε, παυδμερὶ κίρως
ὡς ἐκέρχεται, παύσεται ἐκ ὅπως καὶ αὐτὰ τὰ
γερόμερα τοῦ εἶρα, καὶ οὐκ ἐν δὲ αὐτοῖς μέροις μάτην, ὡς
δὲ μὴ δὲ αὐτὸν τοῖς ὑπὸ θῦ γερόμεροις τοῦ ματάου χώρ
ἐχότος. *καὶ τὴν δὲ αὐτὴν τὸν εἶρα τὴν*
καὶ ὡς περὶ γερόμερα. ὡς αὐτῆς τῆς αἰτίας
 τῆς φύσει οἶον ἐκέρχεται, καὶ κατὰ τὸ μόνον τὸ εἶρα
 θεωρουμένης, ὅς γε μὴ αὐτοῦ δὲ ποτε δὲ τὴν τὴν
 εἶρα περὶ τῆς ἀφ' ἑξῆς οὐδὲ αἰτίας. *ταύτης δὲ*
οὐκ οἶσιν περὶ ποτε θεωρουμένης, δὲ οἶον ὡς
περὶ τῆς καὶ τοῦ γερόμερου ζωῆς. ἐργαζομένη καὶ
 παύσεται ἀπὲς φύκιν ἐκέρχεται τοῦτω ὡς γέγονε
 τὰ περὶ αὐτοῦ οἶον ἐκέρχεται. *καὶ τὰς αἰτίας*
ἐκέρχεται οὐκ οἶσιν καὶ δὲ αὐτοῦ οὐκ οἶσιν ἐκέρχεται
 γέγονε φύσει καὶ δὲ αὐτοῦ οὐκ οἶσιν ἀπὲς φύκιν
 δὲ τῆς τοῦ σώματος ἐκέρχεται ὡς αὐτὴν ὁρμαῖς, καὶ τὸ τὸ
 πᾶσι πορταῖ τοῖς προσήκουσι κίρως καὶ μετρεῖν
 κίρως τοῖς καὶ μετρεῖν, τοῦ τοῦ σώματος κίρως
 μέρου κατὰ φύσιν πρὸς ἀπὲς φύκιν, καὶ τὰς ἀποκλι
 ροθεῖσας αὐτῷ δὲ χρόνου μεταβολὰς. *καὶ ὡς*

τῶν δ' ἄλλων τῶν κατὰ τὰς ἡλικίας, ἢ κατὰ δόξιν,
 ἢ μέγεθος, τῆν δ' ἀνάστασιν. ἢ κατὰ φύσιν μετα-
 βολῆς καὶ τῶν τῶν ὕψους καὶ ἀνάστασις. ἢ τε τῶν κατὰ
 εἰρήνην τῶν χρόνον περιούτων ἢ τί πρὸς τὸ κρείττον
 μεταβολῆν. ἢ κατὰ τὴν τε βαρρηκότιον μὴ
 ἢ τοῖς ἡδὴ γενομένοις, καὶ τῆν ἐαυτῶν ἐπισκοπῶν
 τῆς φύσιν, τῆν τε μετ' ἐνδοξίας καὶ φθορᾶς ζωῆς γέρ-
 τομεν ὥς τῶ πρὸς τὴν βίω προσήκουσαν, καὶ τῆν ἐν
 αὐτῇ φθορᾷ διαμορῆν ἐλπίζομεν βεβαίως. ἢ καὶ
 οὐ πρὸς αὐτὴν ἀνθρώπων ἀναπλάττομεν μὲν τῆν φέουσαν
 ἐαυτοῖς βουκολοῦντες ἐλπίσιν. ἢ πλάφες δ' αὐτῶν δε-
 πιπτεῖν καὶ μερὲς ἡμῶν τῆ τοῦ δὴ μὲν γήϊον τὸς ἡμ-
 ῶν γῆν, καὶ θῆν ἐπὶ οἰκιστῶν ἀνθρώπων ἐκ φύσιν δι-
 βαρῶν καὶ σώματος. ἢ οὐκ αὖτε οὐ κατεσκεύαζαν
 αὐτὰ καὶ μορῆν ἐμφύτων ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ φύλιν
 τοῦ πρὸς αὐτοῦ δεδομένων, ἐμφροῦν ἢ τε βίω καὶ ζωῇ
 λογικῇ προσκορῶν. ἢ ἰδόντες ὡς οὐκ ἀνθρώ-
 οῦν κατεσκεύαζαν ζωῶν, καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς δόξαν
 μορῆν ἐκόςκοντες. ἢ ἐκ δόξαν μὲν ἢ βούλετο ὁ
 γέροντος. ἢ ἐπὶ τοῖς ἡμῶν τοῦ δὴ πρὸς τὸς δὴ μὲν γῆ-
 ὅς οἱ οἰκιστῶν ἀνθρώπων ὅσῳ τῷ ζωῆς ἐμφροῦς μετὰ
 χεῖν. καὶ γέροντος βεβαίως τῆς τι μετὰ χεῖν πρεπεί-
 αὐτοῦ. καὶ τῆς ἐπὶ πᾶσι σοφίας, τῆ τῶν τῶν τῶν
 διαμέρειν αἰθερίας. κατὰ τῆν ἐκείνου γῆν
 ἢ καὶ θῆν εἰληχὲς φύσιν, ἢ μὲν τῆς γέροντος ὡς
 αἰτία, πῆς οὐκ αὖτε τῆν ἐκείνου δόξαν μορῆν. ἢ δε-
 διαμορῆν τῆν ἀνάστασιν. ἢ χωρὶς οὐκ ἀνθρώπων
 ρεῖς ἀνθρώπων. ἢ καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ὡς τῆ τῆς γέροντος αἰτία καὶ τῆ γῆν
 τοῦ ποίητος δὴ κρύπτειται ὡς καὶ ἀνάστασις.

τοῦ καὶ μορπάρηται ἄνθρωπος, ἀκόλουθον δὲ
εἶναι τὸν τούτοις κατὰ φύσιν ἢ καθείρμον ἐπὶ μὲν
διασκέψασθαι λόγον· ἐπειτα δὲ κατὰ τὴν
ἑξέτασιν, τῇ μὲν αὐτῇ τῆς γενέσεως ἐπὶ τῶν πρ
μηνιῶν ἄνθρωπων φύσιν· τῇ δὲ φύσιν τῶν
στρωμάτων, ἐπὶ τοῦ ποιήσαντος δὲ τούτοις δίκαι
αἰεσίς· οὗτοι δὲ περὶ τοῦ βίου τελοῦσθαι.
Ἡ τασιμείων δὲ καὶ μὲν τῶν προτεταγμένων,
ὅτι σκοπεῖται ὅτι τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσιν.
Διὰ τῶν τῆς ἀληθείας δογματῶν, ἐπὶ τῶν ὁ
πασῶν εἰς ἑξέτασιν πειραζομένων ἢ ἀπόδειξι
τῇ ἀπλῇ τοῖς ἀντιμέτοις δὲ φέρονται πίστιν.
ἐπὶ τῶν καὶ ζωὴν ποιεῖν ἔχει τὴν ἀρχὴν· ὅτι
ἐν τῶν τῶν ἀποκρίσεων ἐπὶ δὲ δογμάτων· ἀλλὰ τῆς
κοινῆς καὶ φύσιν καὶ ἐννοίας· ἐπὶ τῆς πρὸς τὰ πρῶ
τῶν διωκτῶν ἀκολουθίας· ὅτι περὶ τῶν πρῶ
ἐπὶ δὲ δογμάτων, καὶ δὲ μόνης ἐπὶ μὲν καὶ τῆς τῆς
φύσιν καὶ ἀνακρίσεως ἐννοίας· ὅτι περὶ τῶν
κατὰ φύσιν ἐπὶ μὲν τῶν τοῖς πρώτοις καὶ τῆς φύ
σιν καὶ ἀκολουθίας, καὶ δὲ τῆς δὲ τούτοις τάξεως
διεκρίνωται τὴν τοῖς πρώτοις ἐπὶ τοῖς προτεταγμένοις
ἀκολουθίαν κατὰ τὴν φύσιν, ὅτι τὸ μὲν τῆς ἀληθείας·
ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ἀσφαλείας ἀμελῆς, μὲν τὴν τῆς φύ
τεταγμένων καὶ διωρισμένων οὐχ εἶναι, ἐπὶ τὸν φύσιν
εἰρμόν διὰ τοῦ· ὅτι τοῖς καὶ χρεῖται δίκαιον περὶ
τῶν προκειμένων ἰσοῦς δὲ καὶ κρίνειν ἐν φρο
νέσει· εἴτε γινέται τῶν ἀνθρώπων οὐ μὲν
ἀφαιρέσεις· εἴτε μὲν, ὅτι τοῖς καὶ δὲ τῶν οὐκ ἐπὶ
καλῶς τῶν πρὸς τὴν τοῦ δεῖξις οὐκ ἐπὶ τῶν

τὴν δ' αὖ αἰὲν· **Σ**ποιὰν ἐκαστὸν εἰληχέχορον·
τί μὲν τούτων πρῶτον· **Τ**ὶ δὲ δεύτερον· **Τ**ὸ δ'
δαί τοῖσις ἔσται· **Τ**ὸ δὲ διατάξαι μὲν
χρὰ πρῶτην μὲν τάξαι τὴν αἰτίαν τῆς τῶν δ' αὖ
γερέσεως, τοῖς δὲ τὴν τοῦ δ' αὖ αἰουρήσεως γένεσιν
καθ' ἣν ἔποικται δ' αὖ θρῶτον· **Τ**αῦτα δὲ πρὸς
φύσιν δαίσιον δ' αὖ τὴν τῶν γερομένων δ' αὖ θρῶτον
φύσιν· **Σ**ὺ δὲ τὴν τάξαι δευτέρου σου δ' αὖ· **Δ**ιὰ δὲ
τοῖς δ' αὖ αἰουρήσεως καὶ τῶν αὖ αἰουρήσεως γένεσιν
τὴν κρίσιν· καὶ ὅτι μὲν δ' αὖ αἰουρήσεως δ' αὖ αἰουρήσεως
Σπρὸς τὸ προκείμενον τὴν ἰσχυρὴν δ' αὖ αἰουρήσεως
μὲν· **Δ**ιὰ δὲ τούτων ὡς πρῶτον· καὶ τὴν ἐκ δ' αὖ αἰουρήσεως
αἰουρήσεως ἔχοντων δ' αὖ αἰουρήσεως δ' αὖ αἰουρήσεως
δ' αὖ αἰουρήσεως, οὐδὲν ἔτι πρὸς καὶ δ' αὖ αἰουρήσεως
λόγον ἐξ ἡμεῖς τὴν περὶ ταύτης πίσι· **Λ**ογὸν
Διὰ δὲ τῆς ἐκαστῶν αἰουρήσεως φειδομένης
κατὰ δ' αὖ αἰουρήσεως τῆς δ' αὖ αἰουρήσεως· καὶ τοῦ
κατὰ τὸν δ' αὖ αἰουρήσεως βίον τέλει· **Τ**αῦτα δὲ
τὸν τῶν αἰουρήσεως λόγον δ' αὖ αἰουρήσεως
τοῦ τρίτου μὲν τὴν πᾶσαν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ, μο-
μὲν οὖν τῆς αἰτίας γένεσιν· **Δ**ιὰ δὲ τὴν κρίσιν·
τοῖς δὲ περὶ φάσις δ' αὖ αἰουρήσεως, ἐκ τοῦ
πᾶντας μὲν δ' αὖ αἰουρήσεως τοῖς αἰουρήσεως δ' αὖ αἰουρήσεως,
μὴ πᾶντας δὲ κρίνεται τοῖς δ' αὖ αἰουρήσεως· **Τ**αῦτα δὲ
κατὰ τὴν κρίσιν δ' αὖ αἰουρήσεως δ' αὖ αἰουρήσεως
χρηρὸν δ' αὖ αἰουρήσεως τοῖς μὴ δ' αὖ αἰουρήσεως ἔκαστος
θῶσιντας μὴ δ' αὖ αἰουρήσεως, τοῖς δὲ ἄλλοις καὶ δ' αὖ
Στοῖς κατὰ τὴν πρῶτην ἡλικίαν τελευτῶντας
ὅτι αὐτοὶ δ' αὖ αἰουρήσεως, ὡς οὐδὲν τὴν κρίσιν
ἔκαστος δ' αὖ αἰουρήσεως κατὰ πρῶτον λόγον.

[illegible]

[illegible]

πεπέδηται πρὸς τὸ τί χάρειν ὧν ὀρέγεται,
ταῖς τῆς ψυχῆς ἡγίαις ἐπὶ τοῖς κοῦ καὶ χολήρα τοῦ
μερον. **ἡ** αἵταιοι δὲ ὀροῖς. ματαῖα δὲ φρόνησις
καὶ δίκαιος οὐκ ἐστὶν ἀληθής. **ἡ** καὶ πασησδρετῆς
ἀσκησις. καὶ νόμον θεοῦ καὶ δίκαια. καὶ οὐκ ὅλ
ἡ πειρὰ πρὸς τὸ τί περὶ ὁρῶντο καὶ διὰ ἄνθρωπον
καὶ ὁρῶν. **ἡ** καὶ αὐτὴ τῶν ὁρῶν ἡ γένεσις τε
καὶ φύσις. **ἡ** Δὲ πρὸς τὸν καὶ πρὸς τὰ ὅθεν ἀπὸ
λήλαται τῶν ἰσχυρῶν τοῦ θῦ, καὶ τῶν ἰσχυρῶν
Διδόμενον ὁρῶν τοῦ ματαίου. **ἡ** **ἡ** πρὸς τὸν
ἡ τῆς ψυχῆς ἀπελευκύνωσις διὰ τὴν ἰσχυρὰν
τοῦ σώματος διαμορφήν κατὰ τὴν οὐκ ἐκείνην φύσιν.
ἡ **ἡ** πρὸς τὸν ἰσχυρῶν, εἰς τὴν βαρύνωσιν καὶ φθορὰν
Διακοπὴν μέρους καὶ ὁρῶντο μερὶς διαμορφήν,
λογίζομενοι ὡς οὐκ ἐστὶν τοῦ προσήματος ὁ λόγος.
ἡ **ἡ** τῆς διαμορφῆς τὸ μέτρον. **ἡ** **ἡ** τῶν
Διαμερόντων ἐν ὁρῶντο καὶ ἐν ὁρῶντο τὴν δια-
μορφήν. **ἡ** **ἡ** τῶν καὶ φθορῶν ἀφάρτων καὶ
φθορῶν ἰσοῦσις δὲ τούτου. τῶν δὲ τῶν οὐσίας
τῶν κριτῶν οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν καὶ ὁρῶντο
Διαφερούσαις. **ἡ** **ἡ** τῶν ἀνθρώπων τὴν
καὶ ἐκείνην τὴν ἀμετάβλητον ἀφάρτην ἰσχυρὰν
ἡ **ἡ** τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁρῶντο μερὶς ἀφάρτων
ἡ **ἡ** Διαμερόντων, μέρους τῆς γνῶσις τοῦ ποιήσαντος
ἀπελευκύνωσις. **ἡ** **ἡ** ἀνθρώπων, κατὰ μέρους τῆς
ψυχῆς ἀπογένοισις ἰσχυρῶν τὴν ἀμετάβλητον
διαμορφήν. **ἡ** **ἡ** τὸ σῶμα πρὸς λαμβάνειν
ἡ **ἡ** μεταβολῆς τὴν ἀφάρτην, ὅπερ οὐκ ἐστὶν ἀφάρτης.
λόγος βούλησις. πρὸς ἡν ἀποβλέποντες, τὴν τε
Διὰ μὲν τοῦ σώματος ὡς ἐπὶ μέρους τῆς μετέωρης

Σφθορὰς ζῶντι περιμέρομεν, καὶ μετὰ ταύ-
την μετὰ φθορᾶς ἐλπίζομεν διαμορῆν. ὅτε
τῇ τῶν ἀλλοτρῶν τε μετῆ σὺν ὁμοίᾳ τῇ ἡμετέρ-
ῃ μετῇ, οὔτε τῇ τῶν ἀλλοτρῶν διαμορῇ τῇ
τῶν ἀνθρώπων διαμορῇ. ἔρα μὲν χάθωμεν
ταύτην σὺν ὁμοίᾳ τε καὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων
φύσιν καὶ ζωῇ, οἷς μὲν προσήκει. οὐτοί γινώ-
σκουσιν, οἷς δὲ χρεῖται μὲν ἄξιον. εἰ τις δὲ ὧν ἄ-
λλοι θεωρεῖται περὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων διαμο-
ρῇ ἐπιδιὰ χωρισμὸς φύσιν ἀπὸ τῶν τοῦ σώ-
ματος μερῶν καὶ μορίων διαλύσει τῇ σὺν ἡ-
διακόπτει ζωῇ. Αἱ δὲ τούτων ποτὶ μὲν κερ-
τὴν ἀφάσιν. Δεῖ δὲ ὅτι τῇ τῇ κατὰ σὺν αἰ-
σθησὶν ζωῇ διακόπτειν δοκοῦσιν, αἱ κατὰ τὸν
ἔσθον φύσιν καὶ ἡμετέρας προαιρέσεις
τῶν αἰσθησῶν καὶ τῶν φύσιν δυνάμεων,
ἰσομέτροις χρόνου διαστήμασιν ἔσθον τῶν
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τῶν ἀλλοτρῶν ἀν-
βίωσιν τῶν. Τῇ αὐτῇ τῶν αἰσθησῶν ζωῇ
ἔσθον τῶν αἰσθησῶν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρῶν
θαυμάσιον τῶν προνομήσιν. ὅτι καὶ ἐκ
τῶν αἰσθησῶν προνομήσιν ἡ πατέρων φύσιν γε-
νέσθοντες, ἄλλοι τῶν αἰσθησῶν τῶν αἰσθησῶν
θαυμάσιον καὶ τοῖς αἰσθησῶν ἡμετέρας ἔρε-
καὶ τῆς ἐκείνης, καὶ τοῦ μὲν ἀλλοτρῶν αἰσθησῶν
μετῇ τῶν προνομήσιν ἡμετέρας. ἄλλοι
δὲ μὲν τῶν αἰσθησῶν καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς. ἡμετέρας
αἰσθησῶν ἀνθρώπων ζωῇ τῶν αἰσθησῶν
ἔσθον ἀλλοτρῶν ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως.
Σ διακόπτειν οἷς ἡμετέρας, ὅτι τῶν αἰσθησῶν

[illegible]

ὧν κῦνθεν τῶν, ὅτι εἶρεται μερὶ κατὰ τὴν
 πρώτην ἡλικίαν αὐξήσεως, ἢ τε κατὰ αὐξήσεως
 τεμείωσις, πρὶν θέντων δὲ, ἢ φεοῖς τῶν φύ-
 σικῶν δυνάμεων μέχρι γήρας, ἢ τὰ πεπονη-
 κότες τῶν σωμάτων, ἢ δὲ αἰμοῖς. **ὅτι** τῶν
 οὐτε τοῦ αἵματος ἀμεινωμένην
 ἔχοντος τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν ἢ μορφὴν. **ἢ**
 τε τῆς ζωῆς τῆς εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς διαίτης,
 ὅτι τῶν φύσικῶς ἐνομένων εἰρμός πορεύει τὴν
 αἵτην, τοῖς οὐκ ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἔχου-
 ροπῆσιν, **πολύ** μὲν οὐ λόγος ἐκ τῆς φύσικῆς
 ἀκολουθίας ἀνιχνεύων τὴν ἀλήθειαν, πῶς οὐ-
 τὴν ἀφάσισιν, ἀσφαλέστερος ὦν καὶ κρείττω ἡ
 πείρας πρὸς πίσωσιν ἀληθείας. **ταῖς** πρώταις
 ἢ μὲν εἰς ἐξέτασιν προτεθέντων λόγων, καὶ τ-
 ῶν ἀφάσισιν πῶς μὲν. **ὅτι** πρῶτον μὲν εἰς τὸ
 μογεῖς ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀρχῆς, **ἀρχῆς**
ἐκ τῆς ἢ τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκ δὲ κλῆου-
 ρίας γενεοῖς, ἢ οἱ μὲν, ἐξ αὐτῆς κρατύνονται
 τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐξ ἧς περὶ φύσιν. **οἱ** δὲ πορε-
 ῶν μεροὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀνθρώπων,
 ἐκ τῆς τοῦ θύπερ ἡμᾶς προνοίας λαμβάνουσι τὴν
 πίσιν. **ἢ** μερὶ δὲ αἰτία καθὼν καὶ δὲ ἡ γένεσις
 ἀνθρώπων οἷον ζευγμένη τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων,
 ἐκ δὲ κλῆουρτίας ἔχει τὴν ἰσχύ. **ὅ** δὲ τῆς οὐ κακο-
 σίως λόγος καθὼν κρίνειθ' τοῖς εὖ ἢ κακῶς βεβίω-
 κότες ἀνθρώποις, ἐκ τοῦ τούτων τέλους, φύονται
 μερὶ δὲ ἐκείθεν, **ἢ** ῥηται δὲ μὲν τῆς προνοίας
 ἐκείθεν μὲν δὲ ἢ μὲν τῶν πρώτων ὡς οἰοῦντε, καθὼν
 ἀνιχνεύουσι καὶ δὲ τῶν αἰσίων δέξασθαι τὸ προκείμενον.

ἄνθρωποι κατὰ Δικαίαν κρίσιν τιμῆς ἡδὲ καὶ
στοῦ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον τέλους·
αὐτῶν δὲ τούτων προτάζει τὸν κατὰ φύσιν
ἡγούμενον· **Κ**αὶ πρῶτον γε δεῖ αὖτε
φασθαι τὸν περὶ τῆς κρίσεως λόγον· τοῖς
πολλοῖς ὥστε πῶς τὰς φροντίδας τῆς προσκοῦσας
τοῖς προκειμένοις ἀρχῆς καὶ τάξεως, ὅτι δεῖ
τοῖς ποιητῇ τὸν ὅλον τοῦδε τοῦ πᾶντος πᾶν δε-
ξαμένοις, τῇ τούτου σοφίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ
τῶν γενομένων ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν θείᾳ φύσει
τε καὶ πρόνοιᾳ, ἥτις τὰς εἰδήσεις ἀρχὰς πᾶν
ἐθέλοιεν· **τ**ὴν ταύτην δὲ περὶ τούτων φρονη-
σιν ἡγεῖσθαι μὴτε τῶν κατὰ γῆν, μὴτε
τῶν κατὰ ὕδωρ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὀρεῶν, μὴ δ' ἀπὸ
ρόντορ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀφανῶν ὁμοίως καὶ φαινό-
μενον μὴ κρύπτειν καὶ μείζον, Δίκουσαν γινώσκ-
τῇ τοῦ ποιῆσαντος δαίμονος· **δ**εῖτε γὰρ
πᾶν πῶς τὰς τὰς τοῦ ποιῆσαντος ἐπιμελῆι·
ἡ Δίκουσα δὲ ἕκαστον καθ' ὅτι φύκει καὶ πρὸς ὅτι φύ-
κεν· **δ** γὰρ οἱ μαθηταὶ φιλοτιμίᾳς, τὸ κατὰ γῆν
καὶ Δικαίᾳ γ' ἔχον, ἡ τὸ πρὸς φρονησιν καὶ
φύσει κατὰ χεῖρ ἐθέλει· **ο** ἵνα μὴ ἀνθρώπων
περὶ οὐρανὸν προκείται λέγειν, ὡς μὲν ἐνδοξόν
δεῖται τροφῆς· ὡς δὲ θνητὸς διαδοχῆς· ὡς
δε λαϊκὸς Δίκης· **ε** ἵνα τῶν ἐρημιῶν
ἕκαστος ἐν ἀνθρώποις καὶ πᾶσι φύσει· **κ**αὶ
δεῖται μὲν τροφῆς καὶ τῆς γῆς· **δ**εῖται
δε διαδοχῆς δι' αὐτὴν τοῦ γένους διαδοχῆς·
δεῖται δὲ Δίκης δι' αὐτὴν τῆς τροφῆς· καὶ τῆς

Διαδοχῆς σύμμορον, ἡ ἡγεμονία τοῦ τῆς
τροφῆς, καὶ τῆς Διαδοχῆς ἐπὶ τὸ σῶμα ἀμφοτέρω
φερομένης, ἐπὶ τούτῳ φέρεσθαι, καὶ τὴν δίκην
τοῦ σώματος ἀμφοτέρω τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώ-
ματος ὁ ὅλῳ τῷ σώματι, καὶ τὸν τοιοῦτον ὁ ὅλῳ τῷ
σώματι φέρει τὰς τῶν περὶ τὰς μέσων ὑποδίκων.
Τὴν δὲ ἐπὶ τούτοις δεχέσθαι τὴν ἐν τῇ μαρίᾳ
τοῦ σώματος ἀμφοτέρω φέρει τὴν δίκην
τοῖς ἐργασμένοις δίκην, καὶ αἰκρίσις, καὶ
μήτε τὴν ψυχὴν, ὡς ὁ δὲ καὶ ἐκείνη τὰ ἐπὶ τῇ
τῶν μετὰ τὸ σῶμα ἐργασμένων, ἀπὸς τῆς
ἐκείνης καθ' αὐτήν, τῶν περὶ τὰς σωματικὰς ἐν
δορὰς καὶ τῶν φάσ καὶ θεραπείας ἐργασμένων πληκ-
μενιμάτων. μήτε τὸ σῶμα ὡς ὅλον, ἀλλ' ἐπὶ τῇ
τοῦ σώματος καθ' αὐτοῦ καὶ δίκης. ὅς ἐστιν οὗτος
ὁ ὅλῳ τῷ σώματι τὴν ἐκείνην τῶν ἐργασμένων τῶν
δέχεται κρίσιν. ὅς ἐστιν οὗτος οὗτος τῇ δὲ
τῇ ζωῇ ἐν τῇ σὺν αἰσθησιν ὁ λόγος, οὐδ' ὅλῳ τῷ
κατὰ τὴν ἐκείνην τῶν περὶ τὴν βίαν, διὰ τὸ πολλὰ
μερῶν θείας καὶ πάσης ἀφοσίαν καὶ κακίαν
τῇ δὲ οὐρανῇ, μέχρι τῆς μετὰ τὴν διαπύκνυν
ἀπειράτου, καὶ τοῦ ἀντίστοιχου κατὰ τὰς
δὲ τῇ ἐκείνην τῶν ἐργασμένων τῶν ἐκείνων βίαν ὡς ὅλῳ
ζαμένοις, ἐκείνων τῶν, ἐκείνων κρίσις.
ἐκείνων κοφύτης, αἰκίας τε καὶ πύκνυν
κακοπαθείας, ἐκείνων τῶν ἀντίστοιχων. οὐδ'
ἐκείνων τῶν τῶν ἀμφοτέρω, χωρὶς τῶν
ἐκείνων τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, οὐδ' ἀντί-
μέρου δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος, εἰς ἐκείνην τῇ
ἐκείνων τῶν ἐκείνων, καὶ ἐκείνων τῶν ἐκείνων

τῆς προτέραι φύσεως ἢ μορφῆς, ἢ ποιετὴν μὴ μὴν,
τῶν πεπραγμένων. **Ὁ** δὲ λόγος πάντῃ τὸ λιπτόμενον,
ὅτι δὲ κατὰ τὸν ἀπὸστολον, τοφθατόν τοῦτο καὶ
Διασκοιδάζον ἐν δὲ σαθαί ἀφθαρσίᾳ, ἵνα ζωοποιή-
θῃ τῶν ὀζαρασάστω τῶν κρωθῆντων, **ἡ** πάλιν
ἐν τῶν τῶν κειχωρίσμένων, ἢ πάντῃ διὰ λεχ-
μῶν, ἵνα καὶ κομίσεται δὲ καίως ἂν διὰ τοῦ σώματος
ἐπράξει, εἴτε ἀγαθὰ εἴτε κακά. **π**ρὸς μερῶν
τοῦ οὐλογοῦντος πρόνοιδος, καὶ τὰς αὐτὰς ἡμῶν
ποδρᾶδιζα μέντοι δρχᾶς, **ἡ** τῶν οὐκ εἰσὶν ὑπο-
θέσεων οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ τῆς πορτας, τοιοῦτοις
χρησάμεν τῶν λόγων, καὶ πολλῶν πλείονος τούτων,
εἰς τὰ πᾶν εἰς βέλτοι τὰ σὺν τόμῳ καὶ κατὰ τῆ-
δρῶν μὴ εἰρημῶν. **π**ρὸς αὖτε τοῖς περὶ τῶν
πρώτων διαφερομένοις, ἵσως δὲ ἵσως καὶ
εἰς τὰς ἀποθῆναι πρὸ τούτων δρχῶν, σὺν δὲ α-
πορῶντας αὐτοῖς περὶ ὧν δοξάζουσιν, καὶ τοῖς αὐ-
τοῖς διασκοιπτομένοις. **ἡ** πάλιν τῶν καὶ ἀπαλ-
λῶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ζωὴν, καὶ σὺν πάσῃ
ὀβίῳ. **ἡ** φῶς δὲ τίς βαθεῖα κατακίχεται τῆς γῆς,
ἀρῶν καὶ οἷον κρύπτων αὐτοῖς τὰς ἀνθρώπων
καὶ τὰς τούτων πράξεις, ἢ πολλὸν τούτων ἀ-
φελίστρον τοδοξάζειν ὅτι τοῖς αὐτοῦ ποιῆ-
μασὶν ἀφίσκῃ ὅποιον, πάντων τῶν ὁπωσὶ
ὄντων ἢ εἰς μερῶν ἑφόρος. **ἡ** ἔργον τε καὶ
βουκευμάτων κρίτης. **ἡ** πάλιν τῶν ἀνθρώπων
μὴ δυνάμεν τῶν ἀνθρώπων πεπραγμένων εἰς το
κρίσεις, οὐδὲν ἐξουσίαν πλείον τῶν ἄλλων ἀφ' οἷ-
ων. **ἡ** πάλιν τῶν κακίμων πράξουσιν ἀβλῶτερον,
ἡ τὰ πᾶν δουλαγωγῶν, καὶ φροντίζοντες

Δοσεβείας καὶ δικαιοσύνης, ἡ τῆς ἀλλης δρε.
 ἡ θηριώδης βίος ὀρίτος.
 δρετὴ δὲ ἀφόντος. δίκη δὲ ἀπειλὴ ἐλως πλαι-
 τῆς. δὲ πᾶσαν θερμὰ πύειρ ἡ δὲ οὐρ ἡ γὰρ οὐ
 ῥομὴ γίγνεται. ὁ γὰρ δὲ κοινὸν τοῦ τῶν ἀπὸ τῶν
 καὶ νόμος εἰς, ῥο τοῖς ἀκολαστοῖς καὶ λαοῖς φίλ.
 γω μερὶ καὶ πῆν μερ, αὐρίοι δὲ ἀποθνή-
 σκομεν. γὰρ τοιούτου βίου τέλος, οὐδὲ
 ἡ δὲ κατὰ τῆς, ἀλλὰ ἀμαρτῶν πᾶν τελε-
 τῶν ἡ δὲ τῶν ποιημάτων φροντίς, καὶ οὐ ζεταίη
 τῶν ἡ κακῶς βεβιωμένων ἡ δὲ ἀκρίσις.
 ἡ τοι κατὰ τὸν πόρον τὰ βίον ζώοντων ἡ τῶν
 κατὰ τὴν ἡ κακίαν βεβιωκότων, ἡ μετὰ βί-
 ματος ἐν χωρίσμοι καὶ δὲ αὐτῶν τῶν χαρῶν τῶν.
 ἡ κατὰ τοῦ δέτερον τῶν εἰρημίων μετὰ εὐρείῃ δὲ
 ματὸς σωζομένων τῶν δὲ καὶ ἀκρίσις. τε γὰρ
 ὁ σωσὺν δὲ κατὰ τὴν πόρον οὐδὲ ζῶν φέρονται
 τὰ τῆς ἀρετῆς δὲ χεῖρα, οὐτε μὲν οἱ φαῦλοι
 τὰ τῆς κακίας. πόρῃ καὶ γὰρ λέγειν, ὅτι σωζομένη
 τῆς φύσεως ἐν ἡ μὲν ἐσμεν. ἡ βρῆ τὴ φύσις
 ἐρεγκίη ἐν οἱ αὐτῇ τῇ σὺ μετὰ τὸν δίκη, πλει-
 ὄρων ἡ μαρτύρων φερομένων πλεονεκτημάτων.
 τε γὰρ μύριον δὲ μύριοις ἀνελών ἀδίκως
 ληστῆς ἡ δὲ ἀνάγκης ἡ τῶν ἀνθρώπων, ἡ κέρει θά-
 νάτω λῦσι τῇ πῆν τοῖς δίκη. καὶ
 περὶ θῶ δὲ ζῶν ἀληθῆς, ὅβρ καὶ πᾶσι καὶ βλα-
 φημίαν οὐ ζῶν, καὶ πόρον μὲν τὰ βίον, κατὰ
 λῦον δὲ νόμοι, ὅβρ καὶ δὲ πᾶσι δὲ ὁμο-
 καὶ γινώσκας, κατὰ σκῆψας δὲ πᾶσι ἀδίκως,

ἐμπρίσας δὲ οἴκοις μετὰ τῶν συγκοινωνῶν,
καὶ δηώσας χώραν, καὶ τοῦτοις οἰνωφδύναν
ἀνέμοις καὶ λαοῖς ἢ καὶ πᾶν ἔθνος, πᾶσι
φθάρτω σῶματι πρὸς τὴν τοῦτοις σὺν-
μετρον ἀρκέσει δὲ κῆρ, προλαμβάνοντο
τοῦ θανάτου τὸ κατὰ ζῆα. καὶ μὴ δὲ πρὸς ἐμ-
πύρρτασι μένων τῆς θνητῆς ἐξέρκουσιν φῶς.
κατὰ τὴν πρὸ οὐρανὸν ζωνὴν κατὰ ζῆα
δείκνυται κρίσις. ὅτε μετὰ θάνατον ἢ τοιγὰρ
πρὸς τῆς ἐξίσσεσθαι τῆς ζωνῆς ὁ θάνατος, σὺν-
διαλύομένης τῷ σῶματι τῆς ψυχῆς καὶ οὐδὲν δια-
φθειρομένης ἢ μένει μεν καθέαντην ὅλητος
ἐν ψυχῇ ἀσκήδατος ἀδιάφθορος, φθείρεται δὲ
διαλύεται τὸ σῶμα, οὐδὲ μὴ ἀνέτι σῶζον.
οὔτε μὴ μεν τῶν ἐργασμένων, οὔτε ἀδικοῦν
δοῦναι τὴν πᾶν κῆρ. σφαιρῶν μεν γὰρ
πρὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωνῆς, οὐδὲ μὴ
φθνήσκει τῶν ἀνθρώπων ἢ ζώντων φοντίς.
ὅτε κατὰ τὴν ἢ κακίαν βεβιωκότων κρίσις.
ἐπεισὶ κληθῆσθαι δὲ πᾶσι τὰ τῆς ἀρόμου
ζωνῆς. καὶ τῶν ταύτην οἰσιν πομῶν ἀπὸ πᾶν
τόσμιρος. ὅτε τῆς ἀρόμιας ταύτης κα-
φάλαρον ἔθεός τις. εἰ δὲ φθίροισι μεν τῷ
σῶμα καὶ χωροῖν πρὸς τοῦ οὐρανὸς τῶν μεν
ἐκαστον, μενοῖ δὲ ἢ ψυχῇ καθέαντην ὡς ἀφθάρ-
του οὐδὲν τῶς ἐξείχοντα ἢ κατὰ τῆς κρίσις, μὴ προ-
σοῦσης δικαιοσύνης. ἐπὶ μὴ δὲ βεβιωκότων
καὶ πομῶν ἀπὸ πᾶν καὶ πρὸς τὴν γένεσθαι τὴν
κρίσιν. ἢ μὴ πρὸς τὴν δικαιοσύνην. ὅτε πρὸς τὴν
ἀνέτι κρίσιν ὁ δὲ καιρὸς, μὴ σῶζομεν τοῦτον.

[illegible]

τοις ἀνθρώποις τῶν σροχλοῦται πᾶσι, σρο-
 χλοῦται δὲ ἕκαστος τοῦ σώματος σροδίας καὶ χρεῖ,
 καὶ τῆς περὶ τοῦ σώματος καὶ βεραπίας. οὕτως
 γὰρ σροικερπασαὶ κτησίς, καὶ προταύτης ἡ χρεῖ,
 σροδίας καὶ οὐσα κατὰ τὸν βίον πράξεις.
 σροῖς καὶ περὶ αὐτῶν θεωρεῖται, ὅτι πλῆμμελές
 καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον, πούδ' ἔκαστος σροῖς πρωτοπᾶ
 ἡ σροῦμα, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχει πρὸς οὐ μὴ βίον
 σροικερπασαὶ τῶν φᾶ. Διὶται πράξεων, αὐτῶν
 κρῖνεται μὲν. καὶ αὐτὰς μὲν ὀρέξεις καὶ τὰς ἡ-
 δορὰς. ὅτι δὲ φόβοι καὶ χρεῖ, ἐφ' ὧν πᾶσι τὸ μὴ
 μέτρον ἔσται ὁ δίκον ἀπὸ τοῦ σώματος ἔχει τὴν
 κερπασαὶ, τῶν αὐτῶν ἀμφοτέρων καὶ τὰς
 τοῖς κερπασαὶ μὲν σροῖς τῶν φᾶ φέρεται
 μὲν, τὴν μὴ τε δεομένην τοιοῦτον τῶν, μὴ τὸ
 ὀρεγομένην, ἔσται ὁ δὲ τῶν τοιοῦτον καὶ αὐτῶν.
 (1) πᾶσι εἰς τὴν φᾶ ἀνθρώπου. ἅλα καὶ
 μὴ μόνου τοῦ σώματος ἀνθρώπου δὲ θῶ μεν εἰς
 τὰ πᾶσι, λέγοντες ὁρθῶς, δι' αὐτὸ μὴ δὲ μὴ αὐτῶν
 ἀμφοτέρων εἰς τὴν τοιοῦτον ζωὴν, οὐδὲ πού τι καὶ
 τὴν ψυχὴν ταῦτα προσκέρφισσιν, ὅτι τῶν
 καὶ φᾶς τὴν ἰδίαν αὐτῆς βίον σκοποῦμεν φύσιν.
 (2) πᾶσι καὶ βίον τῶν φᾶς εἰς τὴν ἀμφοτέρων,
 οὐδὲ φᾶς βίον πᾶσι τῶν φᾶς ὡς οὐδὲ φᾶς βίον
 πρὸς τοῖς. τῶν φᾶς οὐ μὴ σροῖς πᾶσι τῶν φᾶς.
 οἷς μὴ δὲ φᾶς χρῆσθαι πᾶσι φᾶς. ἀλλ' οὐδὲ φᾶς
 βίον δι' ἀπορίαν χρημάτων ἢ κτημάτων. ὡς
 οὐδὲ αὐτῇ προσκέρφισσιν. (3) καὶ φᾶς εἰς
 κερπῶν, οὐδὲ φᾶς βίον πᾶσι τῶν φᾶς ὡς φᾶς
 τῶν αὐτῆς. γὰρ δὲ δίκον, οὐλίμον, οὐ μόνον,

207
 10

οὐ πᾶσι

οὐτὴν ῥωσὶν· οὐ λωβήν· οὐ πῦρ· οὐ σὶδῆρον· ἔτι
μὴ δὲ πᾶθῃν ἐκ τούτων δύναιται τὴν βλαμῆρον· ἔτι
ἀλγιστὸν· οὐχ ἁπλοῦς ἀντὶ τῆς ῥοπρᾶς·
ἔτι σωμάτων· οὐτε σωμάτων δυνάμεων·
Εἰδὲν τὰ πᾶθῃν τὰς ψυχὰς ἰδὲται ῥογῶς προ-
σάπτειν αὐτοῖς, τὸ τὰς ἐκ τούτων ἀμφοτέρων καὶ
τὰς ἐπὶ ταύταις τιμωρίας ἐπὶ μόρας φέρειν τὰς
ψυχὰς· ὑπερδυσχερῶς ἀδίκον καὶ τῆς τοῦ θύ-
κρίσεως ἀφ᾽ ἑαυτοῦ· **π**ρὸς δὲ τοὺς ἐρημένους,
πῶς οὐκ αὐτοῖς τὴν μεν δρετὴν καὶ τὴν κακίαν
μὴ δὲ μενῆραν δύναιται, χωρὶς ἐπὶ τῆς ψυχῆς·
ἄνθρωποι γὰρ ἀρετὰς εἶναι γινώσκοντες ἀρετᾶς
ὡς περὶ αὐτὴν τὰς αὐτὴν κειμένην κακίαν·
ἡ ψυχὴ κεχωρισμένη τοῦ σώματος καὶ καθ' αὐτήν
οὐκ ἔστι, **τ**ὴν δὲ ἐπὶ τούτοις τιμὴν ἢ τιμωρίαν τῇ
μόρῃ φέρειν τῆς ψυχῆς· **ἡ** πᾶς δ' ἄνθρωπος καὶ μεν-
στεινὸς ψυχῆς μόρῃ ἀνδρείαν ἢ καρτερίαν, ἡ
ἐχούσης οὐ θαλάττου φόβον· οὐ τραυματοῦ· οὐ πη-
ρῶστος· οὐ ζῆλός· οὐ κακίας· οὐ τῶν ἐπὶ τού-
τοις ἀδικημάτων· **ἡ** τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας· **π**ρὸς
δὲ τὴν ἀπειρῶν καὶ σωφροσύνην· οὐδὲ μὴς ἐχούσης
αὐτὴν ἀπὸ θυμίας πρὸς τρεφὴν ἢ μεζῖν· ἡ τὰς ἄλλας ἡ-
δορὰς καὶ τέρψεις· ἡ δ' αὖλλου τῆρος οὐτὲ σωθῆναι σφ-
χλοῦτος· οὐτὲ ζωθῆναι ἐρεθίζοντος· **π**ρὸς δὲ φρονησὶν
ὁ χυτοκίμων ἀντὶ τῆς πρακτικῆς καὶ μετὰ πρακτικῆς·
ἡ θάρσεως καὶ φεικτικῆς· ἀλλοῦ δὲ μενδύας ἐρῶν
αὐτὴν κέρηνως ῥοπρᾶς· **ἡ** φυσικῆς σόμης ἐπὶ
τῶν πρακτικῶν· **π**ρὸς δὲ ὁ λῶς ψυχῆς ἢ πρὸς ἀλλή-
δικαιοσύνην πρὸς φύσιν· ἡ πρὸς ἄλλο τὴν νόμον
ἡ τῶν ἑτερογεμῶν· οὐτὲ πόθιν· οὐτὲ δῶν· ἡ τῶν

ἄπορίμοι τὸ κατὰ ζῆλον, ἢ κατὰ ἀρχαιο-
ίτην. Ὡς κινεῖται τῆς εἰς ῥῆτιμης. ὅθεν
ἐχούσαις ὁρμητὴν ἢ κίνησιν πρὸς χρῆσιν ἰδίων.
ἢ πρὸς ἀποχὴν ἀλλοτρίων. *τῆς αὐτῆς*
ὕψους τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῆς ἀποχῆς ἐπὶ
τῶν χρῆσιν πεφύκωτων θεωρουμένης. ἢ δὲ
ψυχῆς μὴ πεφύκωτης τῆς, μὴ χρῆσιν τῆς
ἢ τῆς πεφύκωτης, καὶ διὰ τοῦτο μὴ δὲ τῆς λο-
γικῆς ἰδίου πράξεως τῶν μερῶν, ἐπὶ τῆς οὐσίας
ἐχούσης ψυχῆς εὐρεθῆναι δυνάμενης. ἢ αἰμὴν
κακῆς ὁρμῆς πρὸς τὴν πρᾶξιν λογιστάτου, ὅτε μὲν
θεοσι θεῖται νόμοις ἐπὶ ῥῆσι φέρειν. *τῶν*
ἀπορίμων ἢ πρὸς νόμους πεπραγμένων τῆς δὲ
ἑαυτῆς νόμους τρεῖς περὶ τὰς ψυχὰς. *εἰς τὰς*
νόμους ὁδὸν αἰμὴν, ὅθεν ὁδὸν αὐτῆς καὶ τῆς
πρᾶξεως τῆς δὲ τῆς, ὁδὸν αὐτῆς τῶν νόμους
ἄνθρωπος οὐ ψυχῆς καὶ βίαις, ἄνθρωπος δὲ
καὶ τῆς ὑπερτῶν ἢ μαρτυρῶν ὑπερτῶν δὲ
οὐ ψυχῆς καὶ βίαις. *ἔπειτα* μὴ ψυχῆς εἰς
αὐτῆς εἰς ἀπὸ τῆς τῶν οὐδὲν αὐταῖς προσ-
κορῶν. *οἶον*, μοιχείας, φόνου, κλοπῆς,
δρᾶσις, τῆς κατὰ τῶν γερμῶν τῶν αὐτῆς
μίας, πάσκειται κοινῶς τῆς ἐπὶ ἀδίκίας καὶ
βλάβης τῶν πᾶσι γινόμενης βασιλευσῶν.
τεῖον τὸ τίμα ῥῆσι πρᾶσι καὶ τῆς πρᾶ-
ψυχῆς νόμους εὐδαιμονίας, ὅθεν προσκορῶν
αὐταῖς τῶν τοιούτων ὁραμάτων, ὅθεν ψυχῆς
ψυχῆς γερμῶσαι τῆς τοῦ πρᾶσι ἢ τῆς μὴ πρᾶσι
οἰκιστάται πρᾶσι γορίαν, ἀλλὰ ἄνθρωπος
ἄνθρωπος, *ἔπειτα* ῥῆσι μοιχείας

ἐπὶ τῶν ψυχῶν λεχθεὶν πρὸ τῶν ἡγεμονῶν
 δούτων, οὐκ οὖσης ἐν αὐταῖς τῆς κατὰ τὸ
 ἄρσεν καὶ θῆλυ διαφοράς, οὐδὲ πρὸς μίξιν
 τῆρος ὅτι τῆς δειότητος, ἢ πρὸς ταύτην ὀρέξιν.
 ὀρέξας δὲ τοιαύτης οὐκ οὖσης, οὐδὲ μίξιν εἶναι
 δύναντον. πρὸ τοῦ δὲ μίξιν οὐκ εἶναι ὅλως, ὅ-
 δε ἔμφυτος μίξιν ὅτι πρὸς τὴν ὁρμήν. **οὐ** γὰρ
 μὲν δὲ μίξιν οὐκ οὖσης, οὐδὲ τὴν πρὸς ὁρμήν
 καὶ τὴν ὁρμήν ὅτι τῆς αἰκίης ἡμερῆς ὀρέξιν
 ἢ μίξιν εἶναι δύναντον. τοῦτο γὰρ εἰς μίξιν
 ἄλλου δὲ τὸ κλοπὴν ἀπαγορεύειν, ἢ τὴν τῶν
 παρρησίων ὅτι θύμια, ψυχῆς προσφύει.
 Δεδορ δούται τοῦτο, ὡς οἱ δέ οἱ μεροὶ δια-
 φέουσι καὶ ἐν αὐτῇ ἡμερῇ, κρέπτεται εἰς ὡ-
 θασί καὶ ἡγεμονίαν. οἷον, **χ**ρῆσιν ἡ ἀρτίων
 ἢ ὥσιν. ἢ ἄλλοι τῶν πρὸς τὴν φῆμιν ὁρμήν
 ἢ χρεῖσιν ὅτι τῆς δειότητος. ἀχρεῖον γὰρ αἰσθάν-
 ται. πρὸς τὸ πόσον τοῖς ἐνδεῖσιν ὀρεκτὸν
 ὡς χρῆσιμον. ἄλλαι τοῖς ὁρμήν καὶ ὁρμήν
 σκοπεῖν βουλομένοις, ἢ φῆμι τὴν ὁρμήν δια-
 γινώσκειν πρὸς τοῖς διαφερομένοις, ὅτι
 τῶν ὁρμήν ὁρμήν εἰς δειότητος. **οὐ** γὰρ
 κοῖται τῶν ἀρτίων ἐν ἡμερῇ, καὶ τῶν
 συμφορῶν τοῖς τῆς ἀνάστασιν πρὸς τὴν
 τῶν αὐτῶν ὅτι πρὸς τὴν ἐν δειότητος, οὐκ
 οὐκ ἔστιν ἔχειν καιρὸν. **οὐ** γὰρ μὲν πρὸς
 λήπιν τῶν ἡγεμονῶν πρὸς τὴν ὁρμήν
 σκοπεῖν. ἄλλαι τὸ κεφάλαιον ὁρμήν πρὸς τὴν
 τῶν σὺν ἐλθούσιν ἡγεμονίαν πρὸς τὴν ἀνάστασιν
 φροεῖν, καὶ τῆς δειότητος τῶν πρὸς τὴν ὁρμήν

[illegible]

ἀμαθῆ τοῦ σῶμα, ἀλλ' οὐδὲ τῶν τοῦ σώματος τρεφόν
τ
τῶν ἐν τῷ σώματι τῶν ἀπόλαυσις καὶ τῆς ἡδονῆς. ἡ
πρῶτη ἐστὶν ἀνάγκη τοῦ κτήντος ὁ βίον, ἀπελθὼν δὲ
τῶν κατὰ τὴν κτηνῶν γένεσιν καὶ βοσκῆς
Ⓢ κείον τοῦτο τέλος, οὐκ ἐνθρώπων ἀγαθῶν
ψυχῇ καὶ λογικῇ κρίσει χρῶμεν. ὁ μὲν οὖν
μακαρίοτης ψυχῆς κεχωρισμένης σώματος.
Ⓢ τῆς βασιλείας τοῦ σώματος. ὁ δὲ σῶμα ἐστὶν
ἀνθρώπου σκοποῦμεν ζωὴν ἢ τέλος, ἀλλὰ τοῦ
σώματος οὐδὲν ἀμφοῖν. Τοιοῦτος δὲ πᾶς ὁ τὸν
λαχὼν τὸν βίον ἀνθρώπου. καὶ ἀφ' ἧς τοῦτου
ζωῆς εἰρήνη τέλος οὐκ εἶναι. ὁ δὲ τοῦ σώματος ἀμφοτέρων
τὸ τέλος, τούτου δὲ οὐτε ζῶντων ἀνθρώπων τίνα κατὰ τὸν
τὸν βίον εὐρεθῆναι δύνανται, διὰ τὰς πολλὰς
ἡδονῆς αἰτίας. ὁ δὲ μὲν ἐν χωρὶς αὐτῶν
χρόνου τῆς ψυχῆς, τῶν δὲ σῶματος οὐδὲν
τοιοῦτον ἀνθρώπου. διὰ τοῦτο καὶ καὶ πᾶσι
διασκεδασθέντες τοῦ σώματος, καὶ ἡ ψυχὴ δια-
μῆν καὶ βέβαια, ἀνάγκη πᾶσι κατὰ τὴν τῆς
τοῦ σώματος ἀμφοτέρων καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῶντος οὐσίας,
ὅτι τῶν ἀνθρώπων φαίνεται τέλος. τούτου
ὁ δὲ πᾶσι πομέου, δεῖ πᾶσι πᾶσι τῶν
ρεκροθέντων καὶ πᾶσι διαλυθέντων σώματι
ἀνάστασις. καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν ἀπὸ
σώματος ἢ τοῦ σώματος οὐ κατὰ τὴν
τύχον των ἀνθρώπων ὅτις φέρεται τῆς
ἀλλὰ αὐτῶν κείνων τῶν κατὰ τὴν προλαβόντων
βεβίωκότων. τοῖς δ' αὐτοῖς ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν
πολλὰ ἀμείνων, μὴ τῶν αὐτῶν σώματι τῶν
ψυχῶν αὐταῖς ἀποδοθέντων. ὁ δὲ αὐτὸ σῶμα,

την αὐτὴν ψυχὴν ἀπολαμύει· ἄλλως μὲν ἀδύ-
νατον, κατὰ μὲν δὲ τὴν ἀράδασι δύναντον
τοῦτον τὸν γενομένης, καὶ τὸ τῆ φύσεως
ἀνθρώπων πρὸς φρονέειν καὶ οὐκ ἐπὶ τέλει
τῆς φύσεως ἔμφρονος καὶ λογικῆς κρίσεως,
ὅθεν ἀνδρῶτες τίς ἐπὶ τὸν τοῦτο ἀπὸ τῆς
αὐτῆς οὐκ ἀναισχύνου· οἷον μάλιστα καὶ
πρὸς τὸν φυσικὸν οὐκ ἔρμηνευσι λόγον
τῆ θεωρίας τοῦ δυνάτος καὶ τῶν ἐκείνῳ δεδογμένων
ἀπαύτως ἐπαγγέλλεται· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐμπόδιον καὶ σφοδρότερον
τοῖς τῆδε προπετιομένοις, ἀσχοιοῦν
διὰ τελευτῶν· οὐδὲ ἀκυροῖ τὴν κοινὴν ἀ-
ποκλήρωσιν τὸ πρὸς τῶν ἀποπτιπῶν
τοῦ προσκομιτοῦ αὐτοῖς τέλει, ἰδίᾳ ζού-
σῃ ἐπὶ τοῖς ἐξέτασις, καὶ τῆς ἐκάστῃ
συμμετρομένης τῶν τῶν
ἢ κακῶς βεβίωσεν
τῆς ἡδονῆς.

τὸν τῆς τῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
λογον, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
φιλοσοφία.

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript.]

